

GŁOS NARODU

NR. 32. — ROK XXXV.

S R O D A

1. LUTEGO 1928.

REDAKCJA, ADMINISTRACJA i DRUKARNIA: KRAKÓW, ULICA SW. KRZYŻA L. 11.
KONTO CZEKOWE P. K. O. WARSZAWA 140.055. — KONTO CZEKOWE P. K. O. KRAKÓW: 401.099.

Przedpłata wynosi: . .

W Krakowie:

z odnośzeniem

bez odnośzenia

Na całym obsz. Państwa polsk.

z przesyłką pocztową

Za granicą

Przedpłata zniżona

dla nauczycielstwa ludowego

Miesięcznie:

5-00 zł.

4-50 zł.

5-00 zł.

8-50 zł.

4-50 zł.

TELEFONY: REDAKCJA NR. 190. — ADMINISTRACJA NR. 3344. — DRUKARNIA NR. 3344 i 4406.

Przełom w bolszewizmie.

Wypadki, które w ostatnim tygodniu zagrały się w Rosji Sowieckiej, przyniosły na koniec epilog toczącej się tam w ciągu ubiegłych kilku miesięcy walki politycznej, której rezultat nie był zresztą trudny do przewidzenia. Powtórzyło się to, co stanowiło wybitną cechę rządów caratu, t. j. użycie przemocy w walce politycznej i zgnębienie opozycji zapomocą więzienia i wygnania na Sybir. „Wolność“ — oświadczył przewodniczący rosyjskich związków zawodowych. Tomszki — „jest wyłącznym przywilejem partii komunistycznej; miejsce dla innych jest w więzieniu“. Było to zrozumiałe, gdy chodziło o kontrewolucję monarchistyczną, starającą się obalić bolszewizm. Ale tym razem ostrze represyj skierowało się w wręcz odmienną stronę: oto rewolucja zdusiła rewolucję.

Rozłam w partii komunistycznej datował się już od dawna, lecz dopiero w ostatnich czasach przybrał na sile, uzyskując charakter nowej rewolucji. Jak wykazały dokumenty znalezione po samobójstwie Joffego, opozycja rozporządzała całym tajnym aparatem urzędów, wzorowanych na ustroju sowieckim, posiadając własny Centralny Komitet, własne Politbiuro, własne jacejki wojskowe i drukarnie, skąd wychodziły stosy ulotek, skierowanych przeciw Stalinowi. Do opozycji należeli obok Trockiego, wybitni działacze komunistyczni, zasłużeni w przeprowadzeniu rewolucji 1917 r. i wspólni pracownicy Lenina jak Radek, Kamieniew, Zinowiew i sowiecki ekonomista Przeobrażewski.

Trocki sądził, że uda mu się objąć władzę w sposób pokojowy. Lecz skoro na 15-tym zjeździe partii komunistycznej, większość opowiedziała się za polityką Stalina, wystąpił z jawną opozycją, podburzając proletariąt przeciw rządowi. Rozpoczęły się wiece i agitacje zapomocą proklamacji i ulotek. Trocki wzywał do walki przeciw „frakcji uzurpatorów, opierających się tylko na sile, dławiących myśl komunistyczną, niweczących dzieło Lenina“, oskarżał Stalina, „że jest prawicowcem, człowiekiem burżuazji i działa na niekorzyść proletariatu“.

Rząd sowiecki nie pozostał dłużnym odpowiedzi. Opierając się na rozgalezionym aparacie szpiegowskim, podobnym do carskiego, ochrony, oskarżył Trockiego i jego towarzyszy o zdradę komunizmu, pozbawił ich urzędów, wydalili z partii, a w końcu, skoro mimoto nie chcieli się ugiąć, postawił przed trybunałem rewolucyjnym, który na podstawie art. 98 sowieckiego kodeksu karnego (kontrewolucja), skazał ich na „pośilenie“ — Trockiego do Wreny w Turkestanie, 800 km za Taszkentem, Radka na Ural, a Kamieniewa i Zinowiewa na Syberję. Fakt, że to „oczyszczenie partii“ odbyło się bez większego echa wśród ludności, świadczy — nawet biorąc pod uwagę cały terror Stalina — o stosunkowo słabym zainteresowaniu, jakie wzbudziła akcja Trockiego wśród mas.

Stłumienie opozycji ekstremistycznej przez rząd sowiecki kryje w sobie głębsze znaczenie. Zdajemy sobie sprawę z tego, że jeżeli nastąpi kiedyś przemiana stosunków w Rosji, to odbędzie się ona nie drogą walki zbrojnej w rodzaju akcji Kołczaka, lecz drogą powolnego fermentu. Życie samo zmusi czerwonych władców Rosji do skapitulowania ze swych zasad, jako nierealnych

i sprzecznych ze zdrowym rozsądkiem. Już i tak stan, jaki obecnie panuje w Rosji, jest w znacznej mierze zaprzeczeniem hasła komunizmu, jakie głosił Lenin-Uljanow. Nie ostał się pod naporem życia czysty komunizm ekonomiczny, ustępując miejsca własności indywidualnej i wolnemu handlowi wewnętrznemu; długoletnia propaganda bolszewicka nie zdołała zabić religii w szerokich masach i pod ich naporem rząd sowiecki ujrzał się zmuszonym zawrzeć kompromis z cerkwią prawosławną; na koniec propaganda rewolucji wszechświatowej zrobiła fiasko zarówno w Europie jak w Azji, a zwłaszcza w Chinach. Okazało się, że Rosja nie może żyć bez pomocy kapitału międzynarodowego, a żeby tę pomoc uzyskać, musi się wyrzec tu i ówdzie agitacji komunistycznej.

Jest jeden czynnik, który niezmiennie faworyzuje to powolne przeobrażenie się bolszewizmu. Oto przez rozdział ziemi pomiędzy chłopów, stworzyli bolszewicy warstwę bardzo liczną, która będąc z natury rzeczy konserwatywną i przywiązaną do ziemi, dąży do spokojnego zachowania swej zdobyczy i przez coraz szerszy udział w wyborach, powiększa swoje wpływy. Już dziś wyraźnie zarysowuje się, że Stalin broni jej interesów.

Rewolucja Trockiego miała właśnie tym sferom zadać śmiertelny cios. „Wszystko dla przemysłu i robotników“ — oto hasło trockistów, którzy przez wysokie podatki, kontyrbucje nakładane na chłopów i przez przymusowe ustalanie niskich cen zboża, pragnęli zachwiać stanem włościańskim i zubożyć go na niekorzyść proletariatu miejskiego. Powtóre chodziło Trockiemu o ograniczenia do minimum przemysłu państwowego i zastąpienie go koncesjonowanym, który daje robotnikom możliwość prowadzenia strajków i zwalczanie prywatnych przedsiębiorców, co przy obecnym stanie rzeczy byłoby wystąpieniem antypaństwowym. Na koniec trzecim hasłem Trockiego było zaostrenie propagandy komunistycznej za rewolucją wszechświatową i pogrążenie Europy w ponownym zamęcie gospodarczym, który stanowi wodę na młyn Sowietów. Była to więc par excellence walka z kompromisem, jaki Rosja zawarła pod naporem życia z kapitalizmem w dziedzinie zarówno ekonomicznej jak politycznej.

I jeżeli ruch ekstremistyczny został stłumiony stosunkowo niewielkim wysiłkiem, jest to dowodem, że lud rosyjski, przemęczony rewolucją, szuka spokoju i w partii komunistycznej następuje powoli pewien przełom, pewne otrzeźwienie, szukające coraz ściślejszego kontaktu z Zachodem. Ma ono naturalne podłoże w bogacącej się warstwie chłopskiej i może z biegiem czasu doprowadzić do gruntownej przemiany stosunków w Rosji.

L. B.

Walka wyborcza w Warszawie wre.

Warszawa. (AW.). Ogółem w dniu wczorajszym na terenie stolicy odbyło się 15 wieców: 9 wieców zwołała P. P. S., 5 bezpartyjny blok współpracy z rządem, 1 Komitet katolicko-narodowy.

N. P. R. z 24-ka?

Warszawa. (Tel. wł.) Pisma donoszą, że N. P. R. prawica zawarła sojusz z Kom. Kat. Nar., w myśl którego uzyska miejsca na liście 24 w Warszawie, Kaliszu i Piotrkowie.

Litwa zawarła z Niemcami traktat rozejmowy.

POSTĘPY W ROKOWANIACH HANDLOWYCH. USUWANIE SPORÓW Z POWODU KŁAJPEDY.

Berlin. (PAT.) Dziś w godzinach popoł. wydany został przez Biuro Wolffa następujący komunikat o rokowaniach między premierem litewskim Woldemarą a ministrem Stresemannem: W czasie obecności premiera litewskiego Woldemarasa, w Berlinie, omówiony został pomiędzy nim a ministrem Stresemannem szereg zagadnień politycznych i gospodarczych, dotyczących ogólnej sytuacji w stosunkach niemiecko-litewskich. Obaj ministrowie mogli stwierdzić daleko idącą zgodność swoich poglądów. Wynikiem tych rozmów jest przedewszystkiem porozumienie co do ogólnego traktatu rozejmowego, który podpisany został przez obu mężów stanu w urzędzie spraw zagran. Przez traktat ten, który we wstępie swym wskazuje na przyjazne stosunki między obu krajami, wszystkie sporne kwestie prawne według znanego wzoru zostaną poddane postępowaniu sądowemu albo rozejmowemu. Wszystkie zaś sporne kwestie polityczne, postępowaniu pojednawczemu. Poza tem skorzystano z okazji aby doprowadzić do zawarcia kilku umów o charakterze technicznym a mianowicie umów w sprawie uregulowania stosunków granicznych niemiecko-litewskich umów o rybołówstwie, o gospodarce wodnej o rentach dla b. wojskowych. W zakresie rokowań o traktat handlowy, który wdrożone

w lipcu r. ub. osiągnięto poważne postępy przez to, że mogły być ustalone wytyczne dla dalszego prowadzenia rokowań i wyjaśnione zasadniczo rozmaite punkty. W końcu starano się usunąć trudności, jakie powstały pomiędzy obu rządami wskutek szeregów kwestii dotyczących obszaru Kłajpedy. Wysiłki te uwieńczone zostały sukcesem, ponieważ udało się osiągnąć porozumienie co do kwestii spornych.

WOLDEMARAS OPUŚCIŁ BERLIN.

Berlin. (PAT.) Premier litewski Woldemaras wyjechał w niedzielę o godz. 18.40 w towarzystwie swej małżonki i dyrektora departamentu w litewskim Ministerstwie spraw zagranicznych Dr. Zauniusa z powrotem do Kowna.

—OO—

„Woldemaras jest wybitnym intrygantem“

Głos francuskiego dziennika.

Paryż. (PAT.) „Gaulois“ stwierdza, że premier litewski jest wybitnym intrygantem, czego dał dowody na ostatnim posiedzeniu Rady Ligi, czyniąc wielki zawód Briandowi i Chamberlainowi, którzy usiłowali położyć kres stanowi wojny pomiędzy Kownem i Warszawą. Woldemaras — ciągnie dziennik — wcale nie zrezygnował ze swej nienawiści do Polski. Można od niego spodziewać się wszystkiego co może wywołać komplikacje dla Polski ze strony Berlina lub Moskwy.

Pomyślny rozwój P. K. O. w 1927 r.

WZROST OSZCZĘDNOŚCI. — LIKWIDACJA POŻYCZEK INDYWIDUALNYCH. — NOWE GMACHY.

Warszawa. (Telef. wł.). W poniedziałek wiceprezes Pocztovej Kasy Oszczędności p. Michalski Tadeusz zabrał w obec przedstawieli prasy wyniki działalności P. K. O. w roku ubiegłym. Rok miniony, w którym kierował instytucją usunęty, niewiadomo z jakich powodów, p. E. Schmidt, był rokiem znaczącego rozwoju i został zamknięty zyskiem 2.350.000 zł. Dla ilustracji warto zaznaczyć, że rok 1924 zamknięto bilansem 403.000 zł, który jednakże nie był efektywnym. Rok 1925 zamknięto bilansem ze stratą, w roku 1926 zysk wyniósł 370.000 zł.

Kapitał obrotowy P. K. O. wzrósł o 186

proc., znacznie więcej niż środki obrotowe w całym państwie. Ilość kont oszczędnościowych wzrosła o 55.000. Ogółem w porównaniu z rokiem 1926 oszczędności wzrosły o 26 milionów na 58 milionów zł. Saldo czekowe wzrosło o 27,8 proc., płynność instytucji wykazuje bardzo wysoką. Dział pożyczek indywidualnych ulega stopniowej likwidacji. Z 14 milionów zł spadł stan pożyczek indywidualnych na 9 milionów 600 tysięcy w r. 1927, w tem 3.600.000 kredytów budowlanych. Spółdzielczym instytucjom kredytowym, kasom oszczędności i komunalnym udzielono 26 milionów pożyczek, które są regulowane w sposób wzorowy.

Komuniści i P. P. S. Lewica w obronie „Hromady“.

„Wolnomysłsiele“ w jednym szeregu z komunistami.

Organizacje komunistyczne i zbliżone do komunizmu, rozpoczęły obecnie akcję w obronie rozwiązaną w ub. roku „Hromady“, której proces rozpocznie się w lutym. Pojawia się odezwa, która stara się o oskarżonych zrobić niewinnych baranków. Ale nawet ta odezwa stwierdza, że „Hromada“ postanowiła sobie za zadanie „walkę z uciskiem obszarńników i burżuazji“, domagała się rozdania obszarńniczych majątków „bez wykupu“, walczyła o „zjednoczenie ziem białoruskich pod rządami robotników i chłopów (czyli o oderwanie tej części kresów od Polski) i t. p.

Odezwa stwierdza, że „Hromada“ była organizacją potężną. W marcu 1927 liczba jej kółek („hurtków“) przekroczyła liczbę 2.000, a ogólna liczba członków wynosiła 160 tysięcy.

Pod odezwą, żądającą ni mniej ni więcej tylko umorzenia procesu „Hromady“ i wypuszczenia wszystkich więźniów politycznych, podpisane są: Komunistyczna Frakcja Poselska, Klub Poselski Niez. Partii Chłopskiej, „Sel. Rob.“, I. P. S. Lewica, Niez. Socj. Partja Pracy, Żydowska S. D. Poale-Syjon (Lewica) i Stowarzyszenie Wolnomysłsielei Polskich.

—OO—

KANDYDACI BE BE WE LWOWIE.

Warszawa. (AW.) Kandydatury Bezpartyjnego Bloku z okręgów Małopolski Wschodniej do Sejmu i Senatu nie zostały ostatecznie ustalone. Według obecnie aktualnych projektów ze Lwowa na pierwszym miejscu kandydować będzie minister Czechowicz, na drugim b. minister Stesłowicz, na trzecim p. Jaworska. W Stanisławowie kandydować ma na pierwszym miejscu lista Be Be prezes Banku Rolnego, Ludkiewicz. Z jednego okręgu Małopolski Wschodniej kandydować będzie minister reform rolnych Staniewicz. (Z tego wynikałoby, że „samacja“ zlekceważyła postulaty innych stronnictw, które przylączyły się do bloku rządowego w imię solidarności polskiej. Uw. Red.).

Lwów. (Tel. wł.) Utworzył się tu komitet wyborczy Be-Be pod przewodnictwem p. Leskownickiego. Wszli do niego przedstawiciele Partji Pracy, Naprawy, Prawicy Narodowej, Żydów asymilatorów, żydowskich mieszczan i t. p. Ch. D. do komitetu nie wszła.

SPRAWDZANIE PODPISÓW NA LISTACH KOMUNISTYCZNYCH.

Warszawa. (Tel. wł.) Główny komisarz wyborczy p. Car polecił urzędnikom Biura Wyborczego sprawdzenie tożsamości osób podpisanych na listach 13 i 16. Sprawdzenie zostało wykonane i wyniki jego są dla wspomnianych list naogół niekorzystne.

Nr. 25

Głosujcie na listę Polskiego Bloku Katolickiego (Chrześc. Demokracji i P. S. L. „Piast“)

Nr. 25

O czym piszą inni?...

Znaczenie pierwszych 7 lat
niepodległości.

W odpowiedzi na demagogiczne odezwy Be-Be „Kurier Warszawski“ wykazuje, że potomność całkiem inaczej oceni pierwszy okres niepodległości.

„W okresie siedmioletnim, którym się zajmuje odezwa B. B., t. j. do maja r. 1926. Polska zrobiła ogromne postępy we wszystkich, bez wyjątku, dziedzinach życia. Budując prawie na gołej ziemi, po ustąpieniu administracji zabarowej, po okropnych zniszczeniach wojennych, po wyczerpaniu wszelkich zasobów finansowych, nie mając żadnej pomocy z zewnątrz; zagrożona przez sąsiadów; kwestjonowana nawet przez niektórych aliantów; zmuszona do prowadzenia wojny zewnętrznej i domowej; pozabawiona ludzi, doświadczenia, rutyny, jednolitości administracyjnej i kulturalnej; przełudniona; gruntownie zachwiana w swej strukturze ekonomicznej; wstrząsana trudnościami socjalnymi — Polska zbudowała się w ciągu siedmiu lat państwowo, wzmocniła i okrzepła“.

Sprawa uposażeń urzędniczych należy do najpilniejszych.

Poznański „Nowy Kurjer“ krytykuje politykę rządu w sprawie urzędników. Otrzymali oni już wiele obietnic, których jednak nie zrealizowano.

„Z ogólnej liczby około 30.000 pracowników państwowych przeszło 80 procent otrzymuje uposażenie nie wynoszące nawet połowy minimum egzystencji“.

Czyliż wolno rządowi nadal utrzymywać taki stan rzeczy, przy którym przeszło połowa urzędników państwowych pozostaje w sytuacji nędzy?!

Rząd, pisze dalej „Nowy Kurjer“, porobił kolosalne oszczędności kosztem urzędników. Wobec tego sprawa uposażeń urzędniczych należy do najpilniejszych.

Zanosi się na klęskę polską we Wsch. Małopolsce.

P. Wacław Mejbaum przedstawia w „Słowie Polskiem“ sytuację wyborczą w Małopolsce Wschodniej, stwierdzając: „Konsolidacja dałaby 18—20 mandatów, prywatnie i partyjniactwo pomniejszy je do dziesięciu“.

Ch. D. stale nawoływała do zjednoczenia się stronnictw polskich na kresach wschodnich i na Śląsku. „Głos Narodu“ umieścił szereg artykułów w tym duchu. Mimo to do konsolidacji obozu polskiego nie doszło. Najwięcej zawinił „sanatorzy“, chcący za wszelką cenę zniszczyć nar. demokrację, którą w swym partyjnym zaślepieniu traktują na równi z wrogami państwa.

Wartość Pol. Bloku Katolickiego.

Ks. Z. Kaczyński wyjaśnia na łamach „Rzeczypospolitej“, że Pol. Blok Katolicki nie jest zlepką ludzi i kierowników, lecz naturalnym wynikiem procesu społecznego. Oba stronnictwa, Ch. D. i P. S. L. „Piast“, prowadzą od wielu lat pracę zarówno na terenie parlamentarnym, jak i kraju, u podstaw narodu.

„Uświadamianie ludności, podnoszenie jej bytu materialnego odbywa się w ciągu już przeszło dwudziestu lat w kółkach rolniczych, w różnych organizacjach oświatowych, w związkach zawodowych robotniczych i rzemieślniczych, w różnych instytucjach spółdzielczych. To jest praca, która dla państwa i dla ludu wydała największe owoce, której w ciągu długich lat oddają się ludzie, należący do Polskiego Bloku Katolickiego.“

Nie szumne zatem hasła i obietnice, nie osoby, choćby najbardziej genialne, mogą być probierzem dla społeczeństwa wartości istotnej list wyborczych, lecz praca u podstaw, praca, wypływająca konsekwentnie z ideologii programu stronnictwa“!!

„Obecny rząd zarzucił antysemityzm“.

Na przyczyną żyćzylności żydów dla rządu rzuca charakterystyczne światło wywiad „N. Freie Presse“ z pos. Thonem, przedrukowany w „N. Dzienniku“. Czytamy tam między innymi:

„My, żydzi polscy, uważamy to za rzecz szczególnie ważną, że rząd majowy wytrącił z siodła i sparaliżował najbardziej ogra-

Mobilizacja przedwyborcza. Dwie listy rządowe w okręgach Małopolski Zach.

Katolicko-ludowi poza Be-Be.

Tarnowski tygodnik „Nasz Głos“, będący obecnie piśmie katol.-ludowym, pisze:

„Stronnictwo katolicko-ludowe, które wraz z Zjednoczeniem ludowym p. Bojki miało na terenie tutejszego okręgu tworzyć Bezpartyjną listę współpracy z rządem, w dniu 24 b. m. wystąpiło z tego Bezpartyjnego bloku, ponieważ przedstawiciel rządu, Dyrektor depart. pol. p. Świtalski oświadczył przedstawicielom tego Stronnictwa, że nie może dać gwarancji stronnictwu co do składu osób na liście Bezpartyjnego bloku. W dniu 3 stycznia b. r. bowiem stronnictwo katolicko-ludowe oświadczyło zgodę na Bezpartyjny blok tylko pod tym warunkiem, że na liście Bezpartyjnego bloku nie będzie ludzi niepewnych pod względem katolickim lub wrogo odnoszących się do Kościoła. Ponieważ obecnie rząd tych gwarancji stronnictwu katolicko-ludowemu nie dał, — dlatego S. K. L. wystąpiło z Bezpartyjnego bloku.“

Będziemy mieli więc w tym okręgu wyborczym dwie listy, oświadczające się za współpracę z rządem.

Jedną Bezpartyjnego bloku, na której mają figurować między innymi: p. Bojko, prof. Kautsky, (niedawny Piastowiec, a obecnie Bojkowiec), dr. Kryplewski (burmistrz miasta naszego a pod względem politycznym sympatyk socjalistów), sekretarz magistratu w Gorlicach p. Laskowski (Stapiński) i p. Wieniawa-Długoszowski, obszarnik, właściciel Bobowy (do niedawna sympatyk Stapińskiego i socjalistów). Wymieniają jeszcze jako kandydatkę na tej liście p. Katarzynę Świątkównę, dawną sekretankę p. Witosa, a obecnie p. Bojki, — ale jak

Monarchiści wszystkich atakują.

Bojówka monarchistyczna rozbiła we środę wiec Z. L. N. w Warszawie. Prasa monarchistyczna zwalcza nie tylko „endecję“, lecz również „sanację“. „Nowa Polska“, ukazująca się trzy razy na miesiąc w Warszawie, pisze:

„Sanacja wzięła monopol zdrowia publicznego i założyła klinikę operacyjną chirurgicznych, okładów i innych zabiegów leczniczych. Zdaje się jednak, że macha lancetami na oślepie, kraje, wyrzyna bez jasnego pojęcia, na czym polega choroba pacjenta. Nie posiada trafnej diagnozy. Operacje te będą bezpłodne, a mogą być niekiedy i szkodzić, jak rzeczy robione na chybił trafił.“

Zresztą w Polsce obecnej należy nie tyle „sanować“, ile należy tworzyć najprostsze rzeczy państwowe, których niema, np. legalną i stałą władzę zwierzchnią“.

Tygodnik „Głos Monarchisty“, główny organ Monarchistycznej Organizacji Wzzechstanowej twierdzi, że jest dużo dziwolągów wyborczych

„a już największym chyba z możliwych, to tak zwany Bezpartyjny Komitet Współpracy z rządem, gdzie zleźli się na kupę partyjniaki różnego kalibru, biedaki i bogacze, golce i dorobkiewiczze, ludzie jak kryształ i ludzie jak węgle“.

W gruncie rzeczy jednak Mon. Org. Wszechstanowa odnosi się do rządu życzliwie. Do wyborów poszła osobno, bo spodziewa się, że idąc samodzielnie zdobędzie więcej mandatów. Ponieważ lista monarchistyczna nosi nr. 11, więc „Głos Monarchisty“ twierdzi, że było już dziesięć(!) lat sejmowładztwa, partyjniactwa i nędzy, ale „rok jedenasty istnienia Polski to rok triumfu Idei Monarchicznej“.

P. B. K. w Zagłębiu Dąbrowskiem.

Zaczyna się praca przedwyborcza. Można już ją zauważyć nazewnątrz. Partyjki, ugrupowania przyobleczone w płaszczyki komitetów, urządzają wiece, zebrania, konferencje i t. p. Przyspieszone tempo prac zwiastuje zbliżające się wybory.

Największą popularnością jednak i powagą cieszy się Polski Blok Katolicki.

Niedawno Katolickie Tow. Polek w Sos-

nicznym i najbardziej niebezpieczną reakcją w Europie, mianowicie polską demokrację narodową. Jest to czyn, który ma dla nas nieocenione wprost znaczenie. „Wrogowie naszych wrogów są naszymi przyjaciółmi“.

Rząd „zarzucił antysemityzm“, ale jeszcze nie wypełnił wszystkich „pozytywnych postulatów“ żydów.

słyszemy, kandydatura ta została w ostatniej chwili zarzucona. Gdyby rzeczywiście lista Bezpartyjnego bloku była w tym składzie, jak o tem mówią to ze strony społeczeństwa katolickiego, nawet ze strony największych zwolenników obecnego rządu, musiałaby się spotkać ta lista ze stanowczym sprzeciwem.

Sukces tej listy w tym składzie byłby też minimalny; kto ma bowiem jakie takie sumienie katolickie, — ten na tę listę głosować by nie mógł, gdyby figurowały na niej nazwiska sympatyków Stapińskiego i socjalistów. Lista ta odciągnąć może tylko pewną część głosów Związkuw chłopskiemu. Może też chętniej na nią będą głosować niektórzy żydzi — ortodoksi.

Druga lista, oświadczająca się za współpracę z obecnym rządem, — oczywiście z tem tylko, co dobre dla państwa i zgodne z zasadami Kościoła, — to lista, na której figurować mają kandydaci S. K. L. z ks. prof. Dr. Ozujem na czele i p. Tadeusz Łubieński, jako przedstawiciel związku zawodowych rolników.

Tak więc sytuacja wyborcza uległa w naszym okręgu radykalnej zmianie. Nastąpiło zamiat zjednoczenia, jeszcze większe rozbiście.

W następnym numerze podamy skład pojedynczych list występujących w tym okręgu.

Potworzone komitety wyborcze Bezpartyjnego bloku wobec wytworzonej zmiany w sytuacji wyborczej, będą musiały także uleść radykalnej zmianie, gdyż trudno, by katolicy agitowali za p. Laskowskim lub p. Wieniawą Długoszewskim“.

§: — nowcu (Koło Pogoni) bardzo liczne, zgłosiło swój akces do Polsk. Bloku Katolickiego, a obecnie przystąpili: Związek Górników, Zw. Zawodowy Metalowców, Zw. Włókienniczy i Chrześcijański Związek służby domowej.

Część Litwinów bojkotuje wybory.

Dr. Olsejko, przywódca mniejszości litewskiej oświadczył w wywiadzie prasowym, że Litwini wycofali się z bloku mniejszości narodowych i nie będą brać udziału w wyborach. Białorusini nie chcieli się zgodzić na umieszczenie Litwina w okręgu ludzkim na drugim miejscu. Skutkiem tego rokowania zostały zerwane i Litwini postanowili nie brać udziału w wyborach tembardziej, że rząd kowieński oświadczył się również za bojkotem wyborów.

Część Litwinów zamierza jednak stanąć do walki wyborczej. W okręgu Święciany czołowym kandydatem litewskim ma być b. członek Dumy rosyjskiej Maciej Ciunelis.

Ponieważ ogólna liczba Litwinów w Polsce nie przekracza 80.000 przeto ich szanse wyborcze są nader małe. Jeżeli ludność polska nie będzie rozbita na kilkanaście partijek, to Litwini nie przeprowadzą ani jednego kandydata.

KANDYDACI NIEMIECCY.

Na Śląsku lista niemiecka kandydatów do Sejmu przedstawia się następująco: lista senacka dr. Edward Pant, profesor w Królewskiej Hucie, Artur Gabrys, kominiarz, renegat. Do Sejmu: obwód wyborczy Nr. 38, Królewska Huta: Bernard Jankowski, sekretarz związków zawodowych, Hugo Nowak, w Katowicach: Jan Rozumek, inżynier i Otton Krajczyński.

W okręgu cieszyńskim (Ur. 40), lista niemiecka kandydatów do Sejmu zawiera nazwiska: Eugeniusz Franz z Katowic i Robert Piesch, poseł na sejm śląski w Bielsku.

W czterech okręgach wyborczych Pomorza stawiają Niemcy 40 kandydatów do Sejmu i 6 do Senatu. W Bydgoszczy staje 7 kandydatów do Sejmu wśród nich: Kurt Gräbe, były pułkownik wojsk niemieckich, Pankratz Artur, Spitzer Wilhelm, Starke Gotthold.

Okręg 41.

Kraków—miasto.

ZEBRANIE PRZEDWYBORCZE CHRZEŚCIJAŃSKIEJ SŁUŻBY DOMOWEJ w niedzielę dn. 29 stycznia w Domu przy ul. Potockiego 1. 11 odbyło się przy wypełnionej sali. Po przemówieniach ks. Kasprzyka, b. sen. Adelman, pp. Dutkiewicza, Fronta, Hoffmana uchwalono, iż wszystkie służące będą głosować solidarnie na listę nr. 25.

WALNE ZEBRANIE ZWIĄZKU DROBNYCH HANDLARZY w Krakowie odbyło się w niedzielę dnia 29 bm. w sali przy ul. Potockiego 11. Po załatwieniu spraw organizacyjnych przemawiali na temat sytuacji wyborczej w mieście b. sen. Adelman i ks. Kasprzyk. Zgromadzeni oświadczyli się głosować solidarnie na listę P. B. K. nr. 25.

Okręg 46.

Jasto, Ropczyce, Strzyżów, Mielec, Kolbuszowa.

Dębica. W dniu 28 bm. odbyło się w Dębicy zebranie Ch. D. poświęcone zagadnieniu podniesienia polskiego mieszczaństwa oraz sprawie Polskiego Bloku Katolickiego. Referat wygłosił Dr. Bronisław Kuśnierz z Krakowa. Stwierdzono, że Polski Blok Katolicki posiada w Dębicy bardzo wielu gorących i zdecydowanych zwolenników.

Radomyśl Wielki. W dniu 30 bm. odbyła się w Radomyślu Wielkim konferencja delegatów Ch. D. pod przewodnictwem Dr. Br. Kuśnierza, poświęcona głównie sprawie organizacji Polskiego Bloku Katolickiego.

Rzochowa. W dniu 30 bm. w południe miało się odbyć w Rzochowej zgromadzenie zwołane przez Polski Blok Katolicki. W ostatniej chwili policja, zamykając salę Strażnicy, nie do puściła do odbycia zgromadzenia. Zebrani w liczbie około 1000 osób tłum mieszczań i rolników w sposób bardzo dobitny komentował na swój sposób interwencję władzy. Wobec tego odbyło się zebranie w mniejszym kompleksie około 150 osób w mieszkaniu prywatnym jednego z najpoważniejszych gospodarzy.

Referat poświęcony głównie zagadnieniu podniesienia i zorganizowania wsi na wzór duński oraz współdziałania miast i wsi w urzeczywistnieniu tego programu wygłosił Dr. Bronisław Kuśnierz z Krakowa. Pod koniec referatu wkroczył do mieszkania komendant policji, domagając się rozmaitych wyjaśnień. Dopiero po dłuższym przedstawieniu komendant policji zgodził się na odbycie dalszego zebrania i dokonanie referatu w jego obecności. Referat przyjęto z ogromnym aplauzem.

Fakt wkroczenia policji do prywatnego mieszkania wywołał zrozumiałe poruszenie wśród miejscowej ludności.

Mielec. W dniu 30 bm. po południu odbyło się w Mielcu w sali Chrześcijańskiego Zjednoczenia Miejscowego wielkie zgromadzenie, w którym wzięło udział kilkaset osób mieszczaństwa oraz inteligencji miejscowej. Przeszło godzinny referat o programowych postulatach Ch. D. w dziedzinie polityki mieszczańskiej wygłosił Dr. Bronisław Kuśnierz z Krakowa. Referat wywołał bardzo ożywioną dyskusję i spotkał się z ogromnym uznaniem. Stwierdzono, że Polski Blok Katolicki zyskał na terenie Mielca duże zrozumienie i bardzo silne poparcie. Zgromadzeniu asystowała policja.

KANDYDATURY ŚL. BLOKU KAT.-LUDOW.

Wniesiona lista okręgowa Śląskiego Bloku Katolicko-Ludowego wymienia na pierwszym miejscu we wszystkich okręgach pos. Korfańtego, na drugim miejscu księdza Brandysa, dalej figuruje na listach nazwiska Sosiński, Musiał, Pawłowski i inni. Lista senacka rozpoczyna się nazwiskiem ks. Brandysa, dalej Kobylński, Sosiński, marszałek Wolny, a na ósmym miejscu zaś poseł Korfańto.

„PIAST“ W WIELKOPOLSCIE POTĘPIA ROZBIJACZY.

Na zjeździe powiatowym P. S. L. „Piasta“ w Pleszewie (woj. poznańskie) wyrażono pogardę p. Jurkowi za to, że jak zdrajca odechodzi z P. S. L. i nieczem nieuzasadnionem prawem zabiera „Włóscianina“.

„Tylko ludzie słabi charakterem i podli — czytamy w rezolucji — mogą ulec pokusie mamony w chwili obecnej. Zebrani zaś ślubują, że nie dadzą się uwieść ani mamonie, ani blaskowi zaszczytnych stanowisk, lecz spracowaną ręką i duszą nieskalaną wykonają twardą robotę ku dobru Ojczyzny i idei Chrystusowej. My wielkopolscy chłopcy, którzy przetrwaliśmy pruski ucisk, którzy braliśmy łanów ojczyźnej ziemi, wiary świętej, my też przetrwamy i przejdziemy niesplamieni, omijając zgniliznę moralną i kaluże z żydowsko-masońską trucizną“.

Na innych zebraniach „Piasta“ stwierdzono ponadto, że na liście secesjonistów, ogłoszonej przez p. Jurka znajdują się nazwiska ludzi, których podstępnie wprowadzono w błąd.

Liberał francuski przeciw polskim i katolickim szkołom we Francji.

W „Głosie Prawdy“ pojawił się wywiad z prof. A. Aulardem znanym liberałem francuskim, wiceprezesem Ligi obrony praw człowieka i obywatela. Przedmiotem rozmowy była sprawa szkolnictwa wśród emigracji polskiej we Francji. P. Aulard zarzuca Polsce, a zwłaszcza duchowieństwu katolickiemu, że przez tworzenie polskich szkół we Francji i polską akcję oświatową wśród wychodźstwa „utrudnia asymilację Polaków“.

„Twierdzą — oświadczył — że działacze prawicowi polscy we Francji, a głównie kler utrzymuje emigrację polską w izolacji, wrogię Francji, dans un isolement herissé, że agitują przeciwko pracy naszego „Ogniska“, że zwalczają zbliżenie Polaków z Francuzami“.

Jak na „liberała i obrońcę praw człowieka“ jest to dość oryginalne pojmowanie zbliżenia polsko-francuskiego. Wiadomo bowiem, że szkoły francuskie są nie tylko akatolickie, ale wręcz antykatolickie, a wychowywana w nich młodzież polska traci nie tylko swą poczucie katolickie, ale także i narodowe. „Nie możemy — mówi prof. Aulard — dać emigracji szkół polskich... musimy przedewszystkiem dbać o to, by dzieci polskie uczęszczały do szkół francuskich. W interesach Francji i Polski należy walczyć przeciwko izolacji Polaków“. A zatem liberał francuski odmawia młodzieży polskiej praw do ojczystego języka i obciąża ją skazą na wynarodowienie wzorem pruskiej hakaty; w szkołach — francuskich. Tendencje w tym kierunku pojawiają się w ostatnich czasach coraz częściej i to nawet ze strony polskiej. Oburzenie wywołała np. wśród polskiego społeczeństwa wydana w języku francuskim niedawno broszura p. Rozwadowskiego, który wręcz przeciw polskim szkołom wystąpił!

Należy na to zwrócić uwagę całego społeczeństwa polskiego i rządu; by do wynarodowienia szerokich rzesz wychodźstwa polskiego we Francji nie dopuszczono. Niebezpieczeństwo; wobec nacisku sfer liberalnych francuskich jest groźne.

O POPARCIE POLSKICH PLACÓWEK OŚWIATOWYCH.

Praca nauczycielstwa polskiego we Francji obejmuje coraz szersze kręgi. Z nauki prowadzonej w języku polskim korzysta obecnie 15 tysięcy dzieci. Jednakże poza wpływem polskiej kultury pozostaje jeszcze 28 tys. dzieci w wieku szkolnym. Dla nich tworzy się ochronki polskie, redaguje się pismo „Polskie pachołki“ lecz rozwój pracy oświatowej tamowany jest brakiem funduszy. Polski Związek Nauczycielski we Francji zwraca się z gorącym apelem do społeczeństwa polskiego w kraju, aby ono przyczyniło się do stworzenia nowych placówek oświatowych.

Z Biecza.

Reformy p. burmistrza Salamona w historycznym miasteczku.

Otrzymujemy następujące pismo, oświetlające szereg „reform“ burmistrza m. Biecza m. in. miesławetne „ozdobienie“ stylowego zabytku, starożytnego ratusza ordynary, drewnianą budą na ustępy. Posiadamy fotografię tego ratusza z „przybudówką“. — Przyp. Red.

Wielce się rozpanoszył lud Izraela w mieście Biecz. Jakby stosując się do prądu z „góry“ burmistrz tego miasta p. Salamon znowo pokumał się z tym Izraelem i razem postępują ręką w rękę. I tak p. Salamon (ślusarz z zawodu) własnoroecznie nad ranem umocował symboliczne żydowskie druty t. zw. „ejruł“, koło kościoła parafialnego i to wbrew woli i mimo oburzenia całego polskiego społeczeństwa bieckiego. Dalej jego inicjatywie zawdzięczają znowu żydzi cały szereg nadań ożywiania polskiego. Jak przewodniczący komisji budowlanej pozwolił na powstanie nowej uliczki, złożonej z budynków żydowskich — nieodpowiadającej najprostszemu zasadom i przepisom o rozbudowie miast. Ulica ta ma około dwa metry szerokości, a przechodzi obok szkoły żydowskiej, z powodu czego szkoła ta ma mało światła.

Na domiar tego wszystkiego wymyślił obecnie p. Salamon budowę publicznych ustępów, jako przybudówkę do starożytnego ratusza, zabytku jakich dzisiaj w Polsce niewiele, a świadczącego o nieprzeciętnej roli miasta — w historycznym rozwoju kulturalnym całego narodu. I oto dziś ma być przybudowana do tego zabytku obskurna buda, jakby na ironię, że postęp i hygieny są zbyt daleko i obecnie p. Salamonowi. Należy spodziewać się, że w sprawie tej zainteresuje krakowski konserwator sztuki i zabytków historycznych.

Na ziemiach Rzpltej.

Mordercy śp. kur. Sobińskiego w ogniu pytań.

Werbicki przyznaje się tylko do szpiegostwa.

Przesłuchiwany w dalszym ciągu oskarżony Atamańczuk wypiera się nadal znajomości z Werbickim. Łączyła go z nim tylko znajomość z wojska i na pamiątkę służby wojkowej dał się razem z nim sfotografować. O morderstwie śp. Sobińskiego dowiedział się nazajutrz z gazet. Zeznania jego kolidują dość mocno ze zeznaniami świadków.

Następnie przesłuchano drugiego oskarżonego, Iwana Werbickiego, który do zbrodni

zdrady głównej ani morderstwa się nie poczuwa, przyznaje się natomiast do współudziału w szpiegostwie. Do tego proceduru namówił go niejaki Huk i on też dawał mu w tym kierunku instrukcje. Oskarżony Werbicki w dość chaotyczny sposób wypiera się znajomości z sekretarką organizacji szpiegowskiej w Krakowie, Pipczyńską, jakoteż i swojej kompromitującej korespondencji.

60-lecie „Czytelnia Akad.“ we Lwowie.

Dnia 2 lutego br. obchodzić będzie „Czytelnia Akademicka“ we Lwowie 60-letni jubileusz swej działalności. Jako placówka kulturalna polska najdalej na wschód wysunięta, wydała już „Czytelnia“ wspaniałe rezultaty mimo ogromu trudności i przeszkód. Na uroczystości jubileuszowe złożą się: Walne Zebranie członków Akademii jubileuszowa, w czasie której między innymi prof. L. Piniński wygłosi odczyt pt. „Dzieła sztuki i zabytki w życiu narodów“. Wieczorem uświetni uroczystość reprezentacyjny raut w salonach recepcyjnych Uniw. Kazimierza.

Filja sopockiej szulerni w Poznaniu.

Policja wykryła w Poznaniu w hotelu „Britanija“ tajną jaskinię gry. Na pierwszym piętrze uprawiano od dłuższego czasu grę hazardową t. zw. „bilard troula“, przy czem stawki były bardzo wysokie. Właścicielem spelunk był niejaki Jabłoński, krupierem kelner Mueller, zaś faktycznym założycielem byli krupierzy niemieccy z kasyna sopockiego. Policja zaskoczyła w spelunce kilkunastu ludzi, w tem szereg znanych obywateli m. Poznania, jak również kilku notowanych opryszków. Po spisaniu protokołu policja skonfiskowała pieniądze w kwocie kilkudziesięciu tysięcy złotych.

Gorsząca chciwość żydówki.

W szpitalu żydowskim na Czystem w Warszawie rozegrała się przy łożu umierającego Moszka Weinberga przykra i gorsząca scena. Żona konającego Liba, widząc, że chwile jego życia są policzone, wyrwała mu z ust złotą szczękę-protezę. Czyn ten wzburzył służbę szpitalną oraz lekarzy, którzy zażądali od Weinbergowej zwrotu wydartej konającemu szczęki — Nie oddam. On już kona. Jemu ona nie potrzebna. Później mi ją jeszcze ukradną. Wole przed śmiercią sama zabrać. — Nie dała się niczem przekonać. Zawezwana policja wciągnęła wypadek nieładzkiej gorszącej chciwości do swego protokołu.

— o : o —

H. NIEMOJEWSKI LABORATORIUM FIZJOLOGICZNO-CHEMICZNE

WARSZAWA, Nowy Świat 5. „CHOLEKINAZA“ Telefon 504-96.

CHOLEKINAZA

H. NIEMOJEWSKI WIKIEGO

LECZY

KAMIEŃ	INNE CHOROBY
ZŁOCIOWE	ROBY NATLE
CHOROBY	ZŁEJ PRZE
WATROBY	MIANY MA
ARTRETYZM	TERJI W

NOWY ŚWIAT 5 WARSZAWA TEL. 504-96

Do nabycia Apteka „pod Gwiazdą“ K. Wiszniewski i Ska, Kraków, ul. Florjańska 15, Telefon. Nr 3.

oraz we wszystkich aptekach i drogueriach w Krakowie.

Z całego świata.

Rasa biała zamiera.

GROŹNE NIEBEZPIECZEŃSTWO. — LICZBA URODZIN W EUROPIE ZMNIEJSZA SIĘ.

„N. Freie Presse“ zamieszcza długi artykuł, prof. H. Reichela, dowodzący cyframi groźnego objawu: — zaniku białej rasy.

Od 60 lat zmniejsza się stale liczba urodzin w Europie, w niektórych zaś państwach jest nawet o połowę mniejsza. We Francji spadła od r. 1920 na jedną trzecią, w Anglii na połowę a w Niemczech na jedną czwartą. W 1910 roku przypadało w Rzeszy niem. 29.8 urodzin na tysiąc, a w 1926 tylko 19.5.

W sześciu tylko państwach europejskich zwiększyła się liczba urodzin, a mianowicie w Italii w 1925 r. 27.5 na tysiąc, w Hiszpanii 1926 r. 29.9, Portugalii 1923 r. 34.5, w Rumunii 1925 r. 36.2, w Bułgarii 1924 r. 39.7 i w końcu w Rosji sowieckiej, w której przypada 42.6 urodzin na tysiąc.

Co się zaś tyczy śmiertelności, to stosunkowo najwięcej zmniejsza się ona w Niemczech,

które ustępują miejsca tylko Holandji i Albanji. Uczony niemiecki udowadnia w końcu, że liczba urodzin w Niemczech będzie już w 1930 r. mniejsza niż we Francji.

Wszystkie te cyfrowe dowody wykazują niebicie powolne zamieranie białej rasy; jest to tem groźniejsze, jeśli się zważy statystykę przeprowadzaną wśród innych ras, a która dowodzi niebyszałego wzrostu ludności w tamtych krajach jak np. w Chinach. Cyfry powyższe stanowią groźne ostrzeżenie dla rasy białej.

Żydzi nie chcą iechać do Palestyny.

Jak donosi agencja Orient, według palestyńskiej statystyki urzędowej, w ciągu października r. z przybyło do Palestyny 310 imigrantów, opuściło zaś ją 653 zniechęconych osadników. Ogólna liczba żydów, którzy wyjechali

Romuald Nowina Krasuski

Major W. P. z roku 1863/4, Kawaler Krzyża „Wirtuti Militari“ Właściciel dóbr ziemskich i obywatel miasta Krakowa

przeżywszy lat 91, po krótkiej a ciężkiej chorobie, opatrzony św. Sakramentami, zasnął w Panu dnia 29 stycznia 1928 r. Wyprowadzenie zwłok z domu żałoby L. 29 przy ul. Krowoderskiej na miejsce wiecznego spoczynku nastąpi we wtorek dnia 31 bm. o godzinie 3 po południu, na który-to smutny obrzęd stroskana Rodzina zaprasza Krewnych, Przyjaciół, Kolegów Zmarłego i Znajomych.

Nabożeństwo żałobne

odprawione zostanie we środę dnia 1-go lutego b. r. o godzinie 9 rano w kościele św. Floriana.

Zakład pogrzebowy J. Wolnego w Krakowie.

z Palestyny w ciągu pierwszych 8 miesięcy ub. roku, wynosi 3.350.

Wola być pasorzytami gdzieindziej!

Jak karzą pijaków zagranicą.

W Anglii utrzymuje się zwyczaj w miasteczkach, że spotkanego pijaka, który wyprawia awantury na ulicy, tłum pozbawia ubrania, wsadza w wielką beczkę o dwu dnach wybitych i wśród śmiechu gawiedzi odprowadza go do domu.

Odnakę dla pijaków ma zamiar wprowadzić rząd bolszewicki. Będzie nią order, przedstawiający flaszkę z wódką, który będzie zawieszany na szyji spotkanego na ulicy pijaka. Order taki będzie musiał pijak nosić przez pewien czas pod groźbą wysokich kar względnie więzienia.

KRZYWOPRYSIĘSTWO W „KRAINIE DOBRYCH OBYCZAJÓW“. W komisji prawnej parlamentu Rzeszy poseł Emminger, b. minister sprawiedliwości, stwierdził, że w Niemczech krzywoprzysięstwo wzrasta w zaskakujący sposób. W całych Niemczech co roku prowadzi się do 35.000 dochodzeń o krzywoprzysięstwo. W r. 1914 zasądzono za krzywoprzysięstwo 1.245 osób, a w r. 1926 2.400.

SOVIETY KARĄ ŚMIERCIĄ ZA ŁAPOWNICTWO. Zakazkaskie G. P. U. skazało na karę śmierci kierownika departamentu handlowego komisariatu handlu republiki zakazkaskiej Nowikowa, za sprzedaż 5 milj. pudów zboża prywatnemu towarzystwu Chlebotorg, które przeprowadziło eksport zakupionego zboża zagranicę. Za umożliwienie tej operacji otrzymał łapówkę w wysokości 120.000 rubli.

WIEŻA EIFFLA MA BYĆ ZBURZONA. Według ostatnich wiadomości postanowił rząd francuski usunąć tę tak charakterystyczną dla Paryża wieżę. Usunięta zostanie ona z powodów technicznych, bowiem pomimo ciągłych reparacji, konstrukcja jej jest już nadto nadwątlona.

UCIEKŁ SAMOŁOTEM PRZED KOMORNIKIEM. Pewne towarzystwo elektryczne w N. Jorku zaskarżyło znanego lotnika Acostę o 18 tys. funtów szterlingów. Lotnik przegrał sprawę i sędzia nakazał zafantowanie samolotu. — O wyroku dowiedział się Acosta wcześniej i znikł na swym aparacie bez śladu.

ILE ZARAŻY MIEŚCI SIĘ NA KAWAL-KU OWOCU? Bakteryjologiczne badania wykazują, że na powierzchni 1 cm² owocu przy zmyciu znajdowało się od 3.200.000 do 68.000 bakterii rozmaitego rodzaju. Przy drugim myciu tej samej przestrzeni owocu znajdowało się od 12.000 do 7.000 bakterii, a przy trzecim myciu jeszcze od 27.000 do 3.000.

LABORATORIUM APTEKI WŁ. BZOWSKIEGO — WARSZAWA

Maść przeciw hemoroidom

Mag. A. Popowskiego.

Już od 1-go razu używając tejże maści ból niebawem zanika, a po kilku dniach następuje **zanik bolesnych guzów.**

Maść należy zakładać 2-3 razy dziennie w niewielkiej ilości do odbytnicy.

Do nabycia

Apteka pod „Gwiazdą“ K. WISZNIEWSKI i SKA Kraków, Florjańska L. 15, oraz we wszystkich aptekach

Numer rejestru M. S. W. Nr. 883.

Tydzień Maryjski Kościołów Obrządku Wschodniego.

Program „Tygodnia“ rozpoczął się Mszą św. rano, a kończył konferencją wieczorem. Pierwszą celebrował Ks. Biskup Chaptal, następne odbywały się w kościele św. Juljusza Biednego, w obecności Rycerzy Grobu Św., Kawalerów św. Łazarza i licznie zebranej publiczności. Chóry i melodie armeńskie, syryjskie, libańskie, bizantyjskie, greckie i rosyjskie były piękną manifestacją kultu, jaki wszystkie ludy chrześcijańskie mają dla Najśw. Marii Panny. Tydzień taki jest prawdziwym triumfem liturgii katolickiej. Miało się tam przeglądy rozwoju ceremonii zachowanych przez tradycję, i z bogactwami przez artystów specjalny, właściwy każdemu narodowi.

Szereg konferencji rozpoczął p. Moreau, zwracając uwagę na kult Marii we wschodnich obrządkach, kazaniach, ikonach i t. p. Ks. Ghika przytaczał poetyczne legendy w Rumunii, opisywał barwnie pielgrzymki do świątyni, gdzie jest najbardziej czczona Najśw. Marija Panna. Mgr. Phares podawał ciekawe szczegóły o Libanie, ilustrowane obrazami świetlnymi. Mgr. Ewreinoff poświęcił część swojej konferencji ciekawej historii sztandaru Świętej Dziewicy, przytoczył też dokumenty starego Kościoła rosyjskiego, świadczące o nabożeństwie dla Niepokalanego Poczęcia Najśw. Marii Panny. Ks. Kodzidżian przedstawił, w jaki sposób lud armeński objawił cześć swoją dla Matki Boga, przez świadectwo dogmatyczne, doktrynę teologiczną, poezję i uroczystości. Te konferencje odbywały się w sali udzielonej przez proboszcza kościoła św. Tomasza z Akwinu.

W niedzielę, 10-go grudnia, w Katedrze. O. Gillet, Dominikanin i słynny kaznodzieja, przedstawił w pięknym przemówieniu, że Najśw. Marija Panna winna być uważaną za Protektorkę Unji w Kościele i Unji z Kościołem tych, którzy się od Niego odłączyli. Wspaniała procesja, w której brało udział przeszło 2.000 Dzieci Marii duchowni obrządków wschodnich, przybrani w bogate szaty i niosące ikony, pięciu Biskupów na czele których kroczył Kardynał Paryski, rozwinęła się przy dźwiękach majestatoznych organów oraz śpiewie chórów rumuńskich i ruskich, Credo śpiewano dwa razy: po łacinie dla Zachodu, a po starosłowiańsku dla Wschodu. Podczas Błogosławieństwa śpiewy wszystkich obrządków stanowiły chór zgodny ku czci Najświętszej Panny.

W czasie „Tygodnia Maryjskiego“ nasza b. posłanka p. Wanda Ładzińska, w sali Instytutu Katolickiego, przedstawiła w sposób nader interesujący historię Obrazu cudownego Matki Boskiej Częstochowskiej, tradycję, według której obraz ten miał być malowany przez św. Łukasza, cuda mnogie, jakimi obdarzała Polskę ta nasza Królowa i Jej opiekę nieustanną nad nami. Pani Ładzińska wygłosiła 130 odczytów w Polsce o cudownej miejscowości Lourdes we Francji, dodając, że co roku wiele Polaków tam jeździ i zapraszając pielgrzymów z Francji do odwiedzenia w Polsce cudownego obrazu Matki Boskiej Częstochowskiej.

M. N.

Z sali koncertowej St. Teatru.

Koncert kameralny kwintetu w Instytucie Muzycznym.

Około oszoły pani Stanisławy Abramowicz-Meyerowej grupowali się oddawna miłośnicy muzyki komnatowej w Krakowie, jako około bardzo muzykalsej pianistki, mającej kult i zrozumienie dla tej gałęzi sztuki, u nas — niestety — tak słabo uprawianej. W ciągu kilku lat ostatnich urządziła pani Meyerowa szereg koncertów kameralnych w Instytucie muzycznym, o bardzo zajmujących programach. Rubryka zasług pani Meyerowej pod tym względem przedstawia się okazale. Tej żywiołowej miłośnicy artystki do dzieł kameralnych i jej talentowi organizacyjnemu zawdzięczamy koncert środowy, na którym mieliśmy możność usłyszenia kwintetu Es-dur Schumann'a op. 44 i kwintetu Cezara Francka f-moll, Pp. Rudolf Hiekel (pierwsze skrzypce), Karol Weiss (drugie skrzypce), Mieczysław Szaleski (altówka) i Ferdynand Macalik (wiolonczela) okazali się zespołem, który, w oparciu o part fortepianowy pani Meyerowej, zasłużył sobie na poważną ocenę. Ocena ta, w ogólności dodatnia, nie urwałnia od obowiązku zaznaczenia, że w nudnym już dla dzisiejszego słuchacza kwintecie Schumann'a zakradły się czasami nieczystości intonacyjne i że wykonaniu brakowało finezności. Każdy obeznany cokolwiek z techniką zespołu kameralnego wie, że bez długich miesięcy, a nawet lat, wspólnego grania nie można osiągnąć na tem polu najwyższego poziomu artystycznego. Prawdziwą satysfakcję zgoutowało słuchaczowi natomiast wykonanie trudnego, w głęboko patetycznym charakterze utrzymanego kwintetu Francka. Solistyczne,

choćby tylko podświadomie zaznaczające się ambicje wykonawców zostały tu w zupełności niemal poskromione, myśli ich zestrzeliły się w jednym ognisku, we wspólnym wysiłku artystycznym. Dramatycznie częstokroć napięta muzyka Francka okazała się podatniejszą dla interpretacji zespołu, może nierównomiernego w swym składzie, ale wykazującego niewątpliwie możliwości rozwoju. W stosunku do opłakanych wprost warunków naszego ruchu koncertowego wieczór Kwintetu przyniósł zaszczyt tej pełnej najszlachetniejszego zapachu artystycznego organizacji.

Wokalnym urozmaiceniem koncertu był występ młodej śpiewaczki, pani Ady Horodyskiej, która — mając do przezwyciężenia tremę — wykonała kilka pieśni i arii, wśród nich uroczą cavatinę Cherubina z „Wesela Figara“ Mozarta, nadającą się najlepiej dla zasobu środków głosowych sympatycznej sopranistki.

Z. J.

Literatura.

OBCHÓD STULECIA ROMANTYZMU
WE FRANCJI

Z okazji stulecia wydania wstępu do „Cromwella“, co uważane jest za zapoczątkowanie ery romantyzmu we Francji, Tow. Przyjaciół Uniwersytetu organizuje pod przewodnictwem ministra oświaty Herriota 9 publicznych odczytów na temat „Romantyzm a literatura“. Odczyty te odbywać się będą w wielkim amfiteatrze Sorbony. Pierwszy odczyt F. Brunna pt. „Romantyzm słowa poetyckiego“, dziekan wydziału literatury, odbył się w dniu 26 bm.

Z teatru im. Słowackiego

Kiedy wróciś?, komedia w trzech aktach W. S. Maugham'a. Reżyser: Józef Sosnowski.

Nie jest to pastel Rosalby Carriery ani miniatura Isabey'a, raczej bardzo dobry oleodruk, zawieszony w pokoju babuni, gdzie jest przedziwnie czysto i pachnie staroświecką lawendą. Atmosfera w nim zaciszna, wykwintnie mieszczańska, a na co spojrzysz, to solidny przedwojenny wyrób. Przedwojenni także ludzie. Bo jakkolwiek na scenie spływa razwraz udana lezka tęsknoty za mitycznym mężem „waloczącym za ojczyznę na dalekim froncie“ i temsamem ustala czas powstania komedii, autor jej uratował w arce dobrego smaku wszystkie dodatnie formy życia z przed światowej katastrofy i skombinował je w obraz pełen powabu. Dzięki temu ludzie Maugham'a, choć musieli słyszeć małpie wrzaski o „nowy teatr“ (tak jakby on mógł się zjawić przed wykrystalizowaniem się nowego człowieka t. zn. nowej epoki kulturalnej!) i widywać jeszcze małpiejse elukubracje ambitnych, rozsądku pozbawionych reżyserów, ludzie Maugham'a chodzą na nogach, a nie na głowie, nie uciekając się do odżywczych klistier piją ze szklanek i jedzą z talerzy, nie smażą w retorcjach homunculusów, apaschow chamstwa nie zarzucają i wogóle zachowują się tak dystyngowanie, że parogodzinne obcowanie z nimi stanowi prawdziwą przyjemność. Razem wzięci nie wymyślili prochu ani go kiedy wymyślą: żaden „wielki“ problem życia ich nie zaprzęta

ale za to inteligentnie i dyskretnie umieją się ustosunkować do małego, codziennego niemal problemu przywrócenia harmonii w pożyciu małżonków, którą zamał, nieledwo zburzył nietyłe nadmiar miłości, co czułościowego przywiązania.

Penelopa Ponsdorf, wydana za dr. Ryszarda O'Farrella, zamieniła mu dom w gołębnik. Od paru lat rozbrzmiewa w nim piosenka „dzióbek w dzióbek mój cherubek“. Uroczą to melodiją, ani słowa, uroczą i upajającą, ale pomyśl tylko, póki nie zautomatyzuje się jak gramofon lub nie utrze na lukier. A właśnie od tego momentu zaczyna się komedia Maugham'a. Jesteśmy świadkami dorywczo, jednak z adwokatem w odwodzie, zwolanej rady familijnej, na której turkaweczka oświadcza, że musi się rozejść z mężem, bo zdradza ją z jej najlepszą przyjaciółką, Adą Ferguson. Ta serdeczna przyjaciółka białej jak lilje Penelopy z kobietą mającą męża in partibus, pozwalając sobie wsunąć do torebki dwie notorycznie cudze gwineje, zatrzymującą w celach ewentualnego szantażu listy niebaczego żonkosia a po zdemaskowaniu w niej nieistniejącej pacjentki O'Farrella pani O'Mack, gotowa jechać do Paryża z ramoleciowatym wujem kochanka, zadziwia nieco i czyni jedną z przesłanek komedii mało — nawet w scenicznym sensie — prawdopodobną. Ale to jest jedynie ominięcie przez autora tragicznych akcentów w pogodnej sielance i uproszczenie sytuacji, aby po tem cokolwieczek naciągnięciem założeniu móc całą sprawę rozwinąć gładko i z nienaganną już konstrukcją psychologiczną. Bo kiedy z namowy ojca, matematyka z zawodu ale nielada

FORTEPIANY-PIANINA FISHARMONJE AUGUST FÖRSTER Helena Smolarska Kraków, ul. Szewska 9.

Światło Ewangelji w środku Afryki.

ZANIÓSŁ JE PIERWSZY DO SUDANU NASZ RODAK.

Sudan anglo-egipski, rozłożony między Białym a Niebieskim Nilem, obszarem swym równa się posiadłościom angielskim w południowej Afryce (2.550.000 km²). Największym bogactwem kraju są olbrzymie plantacje bawełny, które zdołano założyć dzięki umiejętnej irygacji. Wskutek tego wzmożł się również dobrobyt miejscowej ludności, co zawsze dodatnio wpływa i na rozwój misyj. Rozbudowano także sieć komunikacyjną, dzięki której Aleksandrię od Kartumu dzieli tylko pięć dni drogi.

Kartum jest dziś ośrodkiem jednego z trzech największych okręgów misyjnych w Sudanie. Misję w Kartumie zapoczątkował nasz rodak, Polak O. Maksymilian Rylo, T. J. w 1848 r. W przeciągu 25 następnych lat padło na tym posterunku 75 misjonarzy. Od 1881 r. powstała Mahdi'ego przez 17 lat z rządu trzymała w niepokoju kraj cały. Nic więc dziwnego, że w północnej polaci anglo-egipskiego Sudanu niema więcej, jak 300 nawróconych tubylców. Praca misjonarzy w dalszym ciągu natrafia na niezwalczone przeszkody ze strony fanatyz-

nich wyznawców „Proroka“. Liczba katolików europejskich dochodzi tutaj do 2.500.

Znacznie korzystniej układają się sprawy w południowym Sudanie. Tu już ma się do czynienia z Murzynami, a nie z Arabami — i to z Murzynami poganami. Rząd brytyjski trzyma się zasady, żeby jednakowo sprzyjać tak misjom katolickim, jak i protestanckim, czy mahometanckim. Wszystkim wyznacza ściśle określone „strefy wpływów“. Jednakowoż misja katolicka w Bar-el-Ghazal była poniekąd faworyzowana. Choćby dopiero w 1911 roku ochrzczono w Bar-el-Ghazal pierwszych 10 krajojców, dziś misja liczy przeszło 1130 czarnych katolików. Stało się to głównie stanowisku rządu, który subwencjonuje prace zakonów, zwłaszcza w dziedzinie szkolnictwa. Ponieważ protestanci mało się interesują tym odcinkiem, cała miejscowa inteligencja, jakoteż i miejscowa warstwa urzędnicza wychodzi ze szkół katolickich. Misję tę obsługuje Zgromadzenie Synów Najśw. Serca Jezusowego z Werony, założone przez O. Camboni, apostoła Sudanu.

Rzeczy ciekawe.

Polowanie na olbrzymie morskie.

Najwięcej intratnym i korzystnym interesem jest bezwątpienia polowanie na wieloryby.

Olbrzymie te ważą do 150 tys. kg., a długość ich dochodzi do 20 mt. Z tłuszczu złowionego wieloryba można wytopić 25 tys. kg. tranu, który jest poszukiwany w handlu. Wykorzystuje się również fiszbin, a kości zmienne dodaje się do środków nawozowych.

Głównym miejscem pohytu wielorybów jest Ocean Lodowaty Południowy, w okolicach Nowej-Georgji, gdzie liczba złowionych rocznie tych największych ssaków dochodzi do 10 tys.

W północnych morzach, w okolicach Ala-

ski i zatoce Berynga jest ich bezporównania mniej; leż i tam polowanie się popłaca.

Do wypraw przeznaczają się specjalnie budowane okręty, na których znajdują się olbrzymie kotły do wytapiania tranu i chłodnie.

Kapitan jednego z tych statków, niejaki Larsen, zwany „królem wielorybów“ zarabia więcej, niż niejeden europejski władca. Również i załoga otrzymuje sowite wynagrodzenie, a oprócz tego premje od złowionych jednostek. System ten jest ogólnie stosowany i podwaja rzeczywiste wysiłki marynarzy-rybaków. — Monopol polowania na wieloryby zagarnęli po wojnie Anglicy, nie dopuszczając do zysków innych narodów.

Celem uregulowania nakładu prosimy o najrychlejsze uregulowanie prenumeraty.

wygi i znawcy fanmuralów, Penelopa nie tylko opanowuje swą czułościowość ale nie utrudnia mężowi jego auskultacji u p. O'Mack i nieledwo popycha go w ramiona kochanki. Ryszard, ubóstwiający w gruncie rzeczy swą turkaweczkę, upokorzony jej wyrozumiałością i nieco zrażony zaborczością Ady Ferguson, zrywa z nią bez walki i żalu. Role w gołębniku za mieniają się; nie Penelopa jeno Ryszard, gdy małżonka wychodzi na wizytę, zostaje się z nią do niedawna w jej tylko ustach stereotypowym pytaniem: a kiedy wróciś?

Na tej bezpretensjonalnej, niemal banalnej kanwie haftuje Maugham ręką wytrawnego kamedjopisarza sytuacje bądź zabawne, bądź też psychologicznie subtelne. Zamiast jak Shaw perorować o obłudzie i hypokryzji stosunków rodzinnych, przewraca z jowialnym uśmiechem kota do góry ogonem i kazać Ryszardowi gromić w żonie jej (pozorną) wyrozumiałość na jego wiarołomstwo jako niepojęty i obscurny cynizm, ośmiesza łobuza i rzuca go na pastwę śmiechu. Ale jego, autora, i nasza — przynajmniej ludzi z przed wojny — świadomość moralna, nie może jawnego wisusostwa puścić bezkarnie. Więc Ryszard, choć z niego sympatyczną szelmutką musi za krzywdę z cudzego ogródka ponieść karę; autor też przepędza go w świetnym dialogu przez różgi kłamstw świadomych, drwin żony, podrażnionej ambicji i upokorzeń, różgi obrosłe dzięki żonie miękkimi baziami ale niemniej do krwi chłostające. Rozwijając trio: Penelopa — Ryszard — Ada, znalazł Maugham czas i miejsce na podzielenie się z nami trafną obserwacją, że mniejsza żonie bieda, kiedy mąż

jej zabałamuci się z piękną kobietą, bo i największa uroda wkońcu się opatrzy, natomiast istotne niebezpieczeństwo zagraża jej wtedy, gdy brzydka kobieta zdolna go w sobie rozkochać, bo widocznie brak urody nagradza mu innymi zaletami. Druga obserwacja, na której autor nie położył kropki i rzucił ją mimochodem, ot tak sobie od niechcenia, to krótkie, w jednym błysku ukazane dzieje złotych gwineł, które uczciwy człowiek zarabia w pocie czoła, a które z laskawym współudziałem lekkoćuchów wędrują do rąk kurtyzan i awantur- nie. Jest w tem pewna filozofia życia, głębsza i tystrzejsza od dorad papy Ponsdorfa, na których mogą wyjść dobrze tylko żony pewnie swej wygranej i świadome limity swej pobłażliwości.

Komedję Maugham'a zagrano bardzo dobrze. Jużci do roli Penelopy O'Farrell przydałaby się jakaś Cwiklińska czy Pancewiczowa i ich walory urody, dowcipu i czaru dojrzalej kobiety. P. Niedźwieckiej nie zbywa na laudnych zewnętrznie warunkach i talencie, ale brak jej — jakąż dla niej w tej chybce pociecha! — lat i przeżyć, nieodzownych do zupełnego wcielenia się w postać Penelopy Trusińskiego jest młdem zjawiskiem ale Penelopa wcale nie trusiątkiem być powinna. Przez cały pierwszy akt miała p. Niedźwiecka nazbyt dziwną przekorną i beztroską podłotkę, niezdającego sobie sprawy z niebezpieczeństwa mężowskich „extratur“; ten akt też przeszedł o wiele jej dziśsze warunki i dane psychiczne. Za to tasasza, choć zamaskowana, przekorną w scenach znęcania się na niewiernym mężem i „najlepszą przyjaciółką“, zabar-

FUNDUJMY

zbiorowe lub pojedyncze cegiełki na odnowienie wykupionych budynków pokościelnych św. Agnieszki w Krakowie z przeznaczeniem na zakład wychowawczy. Po wpłaceniu kwoty 200 zł także dowolnymi ratami, każdy fundator otrzyma stosowne potwierdzenie a nazwisko jego wyrwte będzie na marmurowej płycie w kościele na wieczną rzecz pamiątkę, nadto ogłoszone zostanie w dziennikach.

Zgłoszenia do Komitetu odnowienia wykupionych budynków pokościelnych św. Agnieszki w Krakowie, ul. Dietla 30, lub przez Pocztową Kasę Oszczędności na konto Komitetu Nr 405.054.

Dalsze cegiełki ufundowali:

Karol i Flora Orleccy, Wydawnictwo „Dzwon Niedzielny“ przez X. F. Machaya.

Co słyszać w Krakowie?

Wielki proces o nadużycia w D. O. K. Nr 5

7 oficerów na ławie oskarżonych.

W sądzie wojskowym w Krakowie rozpoczęła się wczoraj rozprawa na 3 tygodnie rozprawa o nadużycia w D. O. K. Kraków popełniane w latach 1924—6. W skład trybunału wchodzi: szef sądu wojskowego pułk. Mikołaj Kostecki jako przewodniczący, asesory: pułk. Bernard Mond dowódca piechoty dywizyjnej, pułk. Jan Kolankowski, szef saperów, pułk. Konstanty Plisowski dowódca samodzielnej brygady kawalerji i pułk. Franciszek Guzik, szef intendantury O. K. X. z Przemyśla jako rezerwowy asesor zasiada pułk. Kellner, dowódca 6 pap. Sekretarzuje kpt. k. s. dr. Jerzy Strzemiński przy pomocy por. Ludwika Kurńskiego. Oskarżenie wnosi maj. Żebracki.

Na ławie oskarżonych zasiadli:

1) Michał Remer, kpt. 1 p. s. p., b. oficer ordyn. dowódcy okręgu korpusu Nr 5; 2) Tadeusz Lejczak, por. 20 p. p., b. plutnik D. O. K. V.; 3) Juliusz Pilaski, maj. przeniesiony w stan spoczynku b. kierownik kancelarii D. O. K.; 4) Karol Szwendner, por. 5 o. szefostwa intendantury w Krakowie; 5) Tadeusz Dębski, pułkownik intendent. b. szef intendantury O. K. V., dowódca Szkoły Administr. w Krakowie; 6) Włodzimierz Bobownik podpułk. w stanie spoczynku korpusu kontroli admin. b. kierownik ekspozytury wojsk. kontroli generalnej w Krakowie i 7) Stanisław Szubarga, kpt. ekspoz. wojsk. kontroli admin. Ośmiu oskarżonych Rudolf Kawiński pułkownik szt. gen. Inspektoratu armji gen. dyw. Skierskiego b. szefa sztabu D. O. K. w Krakowie z powodu choroby nie przybył.

Obronę objęli adwokaci: dr. Z. Kwieciński (kap. Remera), dr. Woźniakowski (kap. Lejczaka i mjr. Pilaskiego), dr. Schoenwetter (plk. Dębskiego), kpt. K. S. dr. Zawisza por. Szwendnera; plk. Bobownik i kpt. Szuberga stają bez obrońców.

Salę rozpraw wypełniło liczne audytorjum, złożone przeważnie ze sfer wojskowych. Tak przewodniczący rozprawy, jak i asesory wystąpili z pełnymi odznaczeniami wojskowymi.

Odroczenie rozprawy.

Na wstępie rozprawy pułk. Bobownik zarzuca nieuzasadnienie aktu oskarżenia pod względem formalnym, gdyż odnośnie do niego i kpt. Szubargi winien być podpisany przez ministra spraw wojsk., względnie szefa administracji, gdyż obaj podlegają korpusowi kontroli. Nadto wnosi na wyłączenie znawcy kpt. Fabiana, gdyż przeciw niemu toczyły się chodzenia łącznie z tą sprawą. Przewodniczący pułk. Kostecki odczytuje następnie świadectwo lekarskie od pułk. Kawińskiego z Poznania, który z powodu choroby nie mógł przybyć na rozprawę. Maj. Żebracki domaga się wyłączenia sprawy pułk. Kawińskiego. Po szeregu wniosków obrony trybunał udał się na naradę, poczem przewodniczący odroczył rozprawę do dnia dzisiejszego, celem porozumienia się z dowódcą O. K. w Poznaniu, co do zdolności transportowej pułk. Kawińskiego; co do reszty wniosków pułk. Kostecki zastrzegł sobie ogłoszenie decyzji trybunału w dniu dzisiejszym.

Idzie nam o to, by kraj dobrego miał rządce! Przysłużysz się Ojczyźnie dając głos 25-tce!

Fundacja stypendyjna im. Chronowskich

jest jak wiadomo jedną z pośród szeregu innych, pozostających pod zarządem gminy, które uległy zdewaluowaniu. Fundacja ta stała się czynną z chwilą zawarcia ugody sądowej z właścicielami Grand hotelu w Krakowie, w przedmiocie zabezpieczenia reszty ceny kupna w dolarach. Coroczne odsetki od ustalonej należności przeznaczone są na stypendja dla młodzieży wyznania chrześcijańskiego, kształcącej się w przemyśle w kraju lub za granicą.

Włała doskonale dialog, prowadzony swobodnie i inteligentnie. Brzmiał on równie interesująco w ustach Ady Ferguson p. Jaroszewskiej, która w rolach niedemokratycznych potrafi być kuszącą. P. Niewiarowicz, którego choć to znany przykładaj. nie mógł oczywiście ująć synpatyzm Ryszardowi O'Farrell. ale powinien był mu ująć temperamentu który w scenie lekarskiego badania wuja Devenporta zażyczył al się zagie faną. i wprowadził — da szczęście przelotny — dyssonanę w wykwintnym ton salonowej komedji. Utrzymał go natomiast na przestrzeni wszystkich trzech aktów p. Buzyski, kreując powściągliwie zartetyzmowanego łowelasa i dając w tej roli kuszącą do jej przerysowania, dowód nieprzeciętnego i świadomego swych środków artysty. Obżył tylko za tę odruchowo oddaną mu tu pochwałę, nie „schowano“ go za kulisy, jak się to zdarza niektórym członkom krakowskiego zespołu. Nie może dotąd uznać się na to p. Zelowowiczówna, którą miałam ochotę na sobotniej premierze zapytać: a kiedyż zjawi się na scenie nie w ogonku subretek?

Komedję Maughama wyreżyserowano bardzo składnie i ładnie i jedynie tremie premierowej trzeba przypisać, że w gabinecie przyjeźdźcy dr. O'Farrella, mimo, że nie brakło w nim krzesel i foteli, wszyscy — gwiżdżąc widocznie na możliwość zakażenia się — siadali uparcie na sprężkach i leżance, przeznaczonych dla pacjentów.

Pracownia krawiecka p. Juby dowiodła raz jeszcze dobrego smaku i prawdziwie artystycznego poczucia barwy.

Maciej Szukiewicz.

nia.

Onegdaj odbyło się posiedzenie Komitetu fundacyjnego pod przewodnictwem wiceprez. m. Dra Schneidra, na którym dokonano rozdziału stypendjów na czas do końca czerwca b. r. Na skutek ogłoszonego konkursu wpłynęło 51 podań za pośrednictwem zarządu szkoły przemysłowej, szkoły przemysłu artystycznego i szkoły rzemieślniczej w Krakowie. Komitet przyznał 26 stypendjów na łączną kwotę 6.000 zł., po 50, 40 i 30 zł. miesięcznie dla uczniów wspomnianych szkół, którzy wykazali się ubóstwem i dobrymi postępowaniem w naukach. Ponadto Komitet przyznał jednorazowy zasiłek po 600 i 400 zł. 2 czeladnikom krawieckim na studia w akademii krawieckiej w Wiedniu i Paryżu.

Ostatni wieczór kołęd z Jasełkami

urządzony w ubiegłą niedzielę w wykupionym kościele św. Agnieszki odbył się w przepelnionej nawie kościelnej. Kołędy wykonał mieszany chór „Hasta“ i Stow. Pomocnic handl. i biurowych, zaś Jasełka odegrał zespół Stow. Młodzieży Polskiej przy współudziale mandolinistów „Arta“. Zagajenie wygłosił ks. Józef Tomera na temat „Bożego Narodzenia“ i wewzał krakowskie społeczeństwo do ofiarności na odnowienie wykupionych budynków św. Agnieszki, w których stworzony będzie pożyteczny zakład tak bardzo w tej dzielnicy potrzebny.

W wieczorze brały udział także dwie 6-letnie dziewczynki Stasia Krzysiówna i Elza Rogówna, wychowanki Ochronki w Ludwinowie, które wykonały prześliczne tańce rytmiczne ze śpiewami a nadto małeńka Krzysiówna z dużym odczuciem oddeklamowała wierszyki „Kto kocha Polskę“ i „O Królu Chrystusie!“ Deklamacji tej wysłuchała zgromadzona publiczność ze łzami w oczach i rozentuzjazmowana omściła stare mury kościoła, wyrażając życzenie częstego urządzania podobnych imprez.

Wielka Akademia

w wykupionym kościele św. Agnieszki odbędzie się we czwartek (święto) dnia 2 lutego br. o godz. 5 wieczorem na odnowienie tego kościoła. Współudział wezmą: p. prof. Feliński, przemówienie, p. dyr. Kreinerowa fortepian solo, p. art. opery W. Szczepańska śpiew solo,

O służbę wojskową akademików.

Rząd nie uwzględni potrzeb młodzieży. Jedynym kryterjum są „potrzeby wojskowości“. Akcja Nacz. Kom. Akad.

W związku z Rozporządzeniem Prez. Rzeczypospolitej z dnia 11. I. 1928 r. w sprawie zmian i uzupełnień niektórych postanowień ustawy z dnia 23 maja 1924 o powszechnym obowiązku służby wojskowej, którego art. 55 p. 2, regulujący służbę wojskową studentów w ten sposób, że odroczenie służby wojskowej studentom będzie udzielane zasadniczo tylko do 23 roku życia, przez co większość będzie narażona na wielką stratę wynikającą z konieczności przerwania swych studiów, Naczelny Komitet Akademicki podjął akcję zmierzającą do tego, aby przy konstruowaniu przepisów o służbie wojskowej młodzieży akademickiej, był brany pod uwagę wzgląd na interesy tej młodzieży związane z jej studjami.

W tym celu Naczelny Komitet Akademicki interwenjował u miarodajnych czynników wojskowych otrzymując następujące informacje: Rozporządzenie z dnia 11 stycznia 1928 r. będzie obowiązywało od dnia 1. maja 1928 i przepisy wykonawcze będą opracowane w ciągu najbliższych miesięcy.

Na pytanie, czy przy konstruowaniu przepisów o służbie wojskowej studentów brana jest również pod uwagę opinia władz akademickich, odpowiedziano, że **jedynym kryterjum w tej kwestji jest wzgląd na potrzeby wojskowości.**

Podobnie postanawia art. 56. tego Rozporządzenia: „Przedłużenie odroczeń służby wojskowej dla osób wymienionych w art. 57. p. 2.

może nastąpić tylko w zależności od potrzeb wojska na zasadach, jakie ustali rozporządzenie wykonawcze i t. d.“

Na zapytanie, czy przy opracowywaniu przepisów wykonawczych do Rozporządzenia z dnia 11 stycznia 1928, mogłaby być wzięta pod uwagę opinia czynników akademickich wyrażona w odpowiednim memorjale, również odpowiedziano negatywnie, zaznaczając, że decydującym jest wzgląd na potrzeby wojskowości.

Kwestja terminu wcielenia do szeregu studentów, którzy przekroczyli 23 rok życia ma być rozstrzygnięta w ten sposób, iż dalsze odroczenie będzie mogło być udzielane jedynie za zezwoleniem Min. spraw wojskowych. W tym wypadku zapewne brany będzie pod uwagę stan studiów akademika.

W żadnym jednak razie nie będą udzielane odroczenia po ukończeniu 25 roku życia.

Po otrzymaniu tych informacji Naczelny Komitet Akademicki postanowił zwrócić się do Min. spraw wojskowych z odpowiednio umotywowanym memorjałem i w dalszym ciągu prowadzić energiczną akcję o zapewnienie akademikom takich warunków, przy których nie ucierpiałaby ich interesy naukowe.

W sprawie powyższej odbędzie się w piątek dn. 3. II. b. r. o godz. 8 wiecz. w sali Kopernika U. J. wiec ogólnie akademicki.

Nowych w rządów Polsce szczerze! Głosuj na: dwadzieścia pięć!

p. art. opery prof. A. Langer bas, oraz pp. K. Liszka tenor, A. Sagan baryton i p. R. Szufa baryton śpiew solo, duety, kwartety p. E. Jodłowski skrzypce solo. Orkiestra reprezentacyjna Dyrekcji kolei pod kier. p. Dra Soleckiego. dyrygent p. Gemrot. chór harcerski „Hejnal“ pod kier. prof. p. T. Blochowej. Akompaniament przy nowym fortepianie firmy H. Smolarskiej wykonają p. prof. L. Grodzicka, p. J. Piazza i p. A. Szczepańska.

Bilety w sklepie p. Wierzejskiego Linja A-B do środy wieczór, we czwartek od godz. 10 na miejscu w kościele.

Kandydaci „P. P. S. Lewicy“.

W dniu wczorajszym wniesiono w okręgowej Komisji wyborczej Nr. 41 na m. Kraków listę kandydatów na posłów do Sejmu „Komitetu wyborczego P. P. S. Lewicy“. Na liście figuruje: 1) Andrzej Czuma (l. 35), sekretarz Rady robotniczej P. P. S. Lewicy, 2) Piotr Spalek (l. 34), ślusarz, 3) Władysław Pobozniak (l. 31), kowal, i 4) Józef Madej (l. 60) robotnik. Równocześnie zgłoszono w okręgowej Komisji na powiat krakowski Nr. 42, listę kandydatów na posłów do Sejmu „Komitetu wyborczego P. P. S. Lewicy“. Na liście figuruje: 1) Andrzej Czuma (l. 35), sekretarz Rady robotniczej P. P. S. Lewicy, 2) Albin Rosenzweig recte Rożycki (l. 27), redaktor, 3) Karol Woźniakiewicz (l. 48), ślusarz, 4) Józef Dobreh (l. 43), gospodarz z Chochla pow. Olkusz, 5) Sylwester Adamczyk (l. 30) górnik z Jaworzna, 6) Piotr Kapuściak (l. 47), palacz z Ogródzina pow. Zawiercie, 7) Józef Kramarz (l. 43), robotnik z Chrzanowa, 8) Stanisław Pietrzejki (l. 28) ślusarz z Wolbromia i 9) Józef Pajda (l. 36), handlowiec z Charszynie pow. Miechów.

W ostatniej chwili dowiadujemy się, że do Komisji wyborczej Nr. 42 wpłynęła również lista „Związku Chrześ. Lud. śp. ks. Stojałowski“ (Stojałowszczyki) 1) Wincenty Horodyski, redaktor naczelny „Stojałowszczyka“. 2) Szczepan Karwat, górnik (Jaworzno). 3) Józef Sendek, rolnik (p. Miechów). 4) Jan Kądziołka, rolnik (p. Oświęcim). 5) Karol Rokosz emeryt kolejowy, Kraków, 6) Józef Czuba, rolnik p. Oświęcim, 7) Aleksander Cwiertna, emerytowany star. podatk. p. Wadowice.

Znowu karambol samochodowy.

Wczoraj po godz. 9 rano u wylotu ulicy Kopernika i Andrzeja Potockiego dorożka samochodowa Nr. 54, najechała na wóz Zakładu czyszczenia miasta. Dorożka została silnie uszkodzona a znajdujący się w niej dwaj pasażerowie Dr. Karol Heimwessel i Fiedor Gollner, obaj z Wiednia, doznali kontuzji. Lekarz Pogotowia stwierdził u Dr. Heimwessla ranę na małym wnie prawego ucha i na czole a u Gollnera ranę ciętą nad lewym okiem. Dr. Heimwessa odwieziono na klinikę chirurgiczną, zaś Gollnera pozostawiono opiece domowej.

Sprytna para oszustów.

Organa śledcze aresztowały Hipolit Stawarskiego (l. 45) i Marję Todor, (l. 39) — kradzież kwoty 1030 zł. dokonaną w jarmarku w Skrzydziej, pow. Limanowa, na szkodę Wojciecha Batko, rolnika z Lipnika koło Wieliczki.

W toku prowadzonych tu przeciw Stawiar-

skiemu i Todorowej dochodzeń ujawniono, że Todorowa wyjeżdżała od dłuższego czasu na okoliczne jarmarki w przebraniu wieśniaczki i przy pomocy Stawarskiego okradała naiwnych wieśniaków; złodziejskich manipulacji do puszczala się w ten sposób, że upatrywała jakiegoś wieśniaka, przybyłego na jarmark z większą gotówką na zakupno bydła i w danej chwili odradzała mu kupno, poczem odciągała go na bok i niepostrzeżenie upuszczala na ziemię pakiet cwinieły w gazetę. Po podniesieniu zawiniątka oświadczała, że znalazła dolary, którym muszę się podzielić. Następnie Todorowa odprowadzała wieśniaka w bezpieczniejsze miejsce, gdzie zjawiał się jej spółnik Stawarski i twierdząc, że zgubił własne dolary żądał od upatrzonej przez Todorową ofiary okazania portfela z pieniędzmi. Przy przeglądaniu portfela i groźeniu policją manipulowała spółnik Todorowej w ten sposób, że wymową z portfela pieniądze, a wkładała na to miejsce niepostrzeżenie świstki papieru, owinięte w gazetę, poczem przystępowała do przeprowadzenia rewizji około spółniczki, u której rzekomo zgubił dolary odnajdywał i razem z nią i skradzionymi już poprzednio pieniędzmi odcinając. W dniu 26 bm. sprytni oszuści dopuścili się w wymieniony wyżej sposób kradzieży 1030 zł. na szkodę Wojciecha Batki na jarmarku w Skrzydziej i zostali przez niego rozpoznani w Krakowie. W czasie rewizji przytrzymanych i w ich mieszkaniu znaleziono znaczniejszą gotówkę, która niewątpliwie pochodzi z kradzieży. Stawarskiego i Todorową odstawiono do więzień sądowych, a dalsze dochodzenia prowadzi wydział śledczy w Krakowie.

—OO—

Wtorek 31: św. Piotra z Nol., św. Marceli.

Środa 1: św. Ignacego.

Środa 1: Wschód słońca o godz. 7.16, zachód o 16.31.

—ooo—

OSOBISTE. W poniedziałek, dnia 30 stycznia pobjęto ks. radca Ludwik Kasprzyk w złotej kaplicy Zygmuntowskiej w bazylice Wawelskiej związek małżeński między p. Heleną Jadwigą z Guroków, córką naczelnika wydziału magistratu w Katowicach, a p. Franciszkiem Dudkowiakiem, przemysłowcem śląskim. Po ślubie podejmowali rodzice panny młodej grono weselne z starodawną polską gościnnością w restauracji hotelu Pollera.

ZAKOŃCZENIE I. PÓŁROCZA nastąpiło wczoraj we wszystkich szkołach średnich i powszechnych. Po ostatniej godzinie nauki gospodarze klasy rozdali młodzieży świadectwa, zawiadamiając ją, że nauka rozpocznie się dopiero w piątek 3 bm.

CZYTELNI A I BIBLIOTEKA AKADEMII UMIEJĘTNOŚCI otwarte są dla publiczności codziennie od 10 do 2 popoł. — z wyjątkiem niedziel i świąt; począwszy od 1 lutego b. r. otwarta będzie nadto czytelnia codziennie — z wyjątkiem niedziel i świąt — od godz. 6 do 8 wieczorem. Karty wstępu do czytelnii wyłaje kancelarja Biblioteki.

ATAK SZALU. Wczoraj w godzinach rannych uległ w ul. Radziwiłłowskiej atakowi szale Władysław Pobodziński pod wpływem podniecenia alkoholowego. Szaleńca po zaciętej walce udało się obezwładnić przy pomocy ośmiu ludzi i odwieźć do szpitala św. Łazarza.

Od piątku t. j. dn. 27-go stycznia tylko w Kino „Wanda”.

Kino „WANDA”

Dziś i codziennie o godzinie 3-ciej tylko jeden program

Deszcz Róż

Wielki współczesny film na tle doniosłych zagadnień duszy ludzkiej opromienionej łaskami

Sw. Teresy od Dzieciątka Jezus

10 aktów około 3.000 mtr. Film ten ze względu na bogactwo treści, nadzwyczajną technikę wykonania i niezwykłą grę wybitnych artystów wywoła głębokie wrażenie.

W czwartek poraz ostatni 2 przedstawienia

1-sze od godziny 11-tej — 1-szej. 2-gie od godziny 1-szej — 3-ciej.

Kino „WANDA”
Gertrudy 5.

Wyświetla dziś i codziennie

Kino „WANDA”
Gertrudy 5.

Szlagierowy program humoru!

Niezrównana komedia pełna niezwykle sensacyjnych epizodów p. t.:

DOM BANKOWY

PAT i PATACHON

W głównych rolach najznakomitsi artyści komedii **PAT i PATACHON**

Film ten to niewyczerpane źródło wesołości. Błyskawiczne tempo akcji, humor i werwa od pierwszej do ostatniej sceny.

NAD PROGRAM arcywesoła farsa amerykańska w 3-ach aktach p. t.

SZALONY BRZDĄC

Początek seansów o godzinie 7, 9, 11, w niedzielę o godzinie 1, 5, 7 i 9-10.

Życie gospodarczo-społeczne

Kryzys przemysłu drzewnego.

Mimo zawarcia głośnej ugody drzewnej z Niemcami, położenie przemysłu drzewnego nie poprawiło się zupełnie. Nadzieje, jakie sfery rządowe przywiązywały do tego porozumienia, nie sprawdziły się, gdyż Niemcy prowadzą nadal swą politykę importową drzewną z wybitną tendencją forsowania importu drzewa w stanie okragłym.

W rezultacie kryzys w przemyśle tartaczniczym zaostriżył się jeszcze bardziej, tak, że blisko 90% przedsiębiorstw drzewnych zastanowiło ruch.

Dla wyjaśnienia sytuacji dodać należy, że Niemcy zgodziły się w wspomnianym przewozie na pobór pewnej ilości materiałów tartacznych, za pozwolenie importu z Polski okraglaków.

W tem bojkotowaniu polskiego produktu tartaczego można wprawdzie spoznać wyraźną robotę rządu niemieckiego, ale cała polityka tariff celnych i kolejowych jest nastawiona na popieranie importu z Polski drzewa w stanie surowym.

Kryzys, jaki przeżywa obecnie ta gałąź przemysłu drzewnego, spowodowany został jednak głównie brakiem zbytu do Anglii, oraz ograniczonymi możliwościami w kraju. To też przewidywania drzewne z Niemcami miało nam stworzyć nowy rynek zbytu w Niemczech. — Tymczasem te nadzieje zawiodły.

Tajemnica pocztowa.

Min. Poczty i Tel. wyjaśniło podwładnym urzędom co następuje, w związku ze sprawą tajemnicy pocztowej. Chodzi o to czy urzędnicy skarbowi mogą zaglądać w celach zebrania informacji do listów prywatnych i t. d.

Przy wykonywaniu czynności rozsejzenia piśmiennych za pomocą zleceń pocztowych, spełniając urzędy pocztowe podwójną rolę.

Najpierw wykonywają czynności ściśle pocztowe, t. j. przyjmowanie, przesyłanie i doręczanie zleceń pocztowych. W czasie pełnienia tych czynności tajemnica listowa winna być bezwzględnie zachowana. Natomiast z chwilą doręczenia listu zleceniowego, względnie kartki zleceniowej urzędowi, który ma osiągnąć wierzitelność od dłużnika, kończy się spełnianie czynności objętych tajemnicą listową, a rozpoczyna się pełnienie roli inkasenta, ewentualnie pełnomocnika przy dokonywaniu protestów wekslowych.

Od tej chwili ustaje też obowiązek dochowania tajemnicy listowej i wtedy wszelkie dokumenty i kartki stają się dostępne dla celów kontroli stempelowej organom władzy skarbowej.

Gła maksymalne działać będą automat.

w razie nowej wojny celnej.

Gła maksymalne wchodzi w życie z dniem 1 lutego b. r. Ponieważ nie dotyczy ona państw, z którymi Polska posiada uregulowane stosunki handlowo-celne oraz zawieszone

będą w stosunku do państw, z którymi obecnie toczą się rokowania handlowe, choćby tylko wstępne, przeto chwilowo wprowadzenie cel maksymalnych nie będzie miało poważniejszego praktycznego znaczenia.

Pierwszorządne natomiast znaczenie posiadają fakty prawno-gospodarcze, iż taryfa maksymalna od dnia 1 lutego wchodzi w życie jako zasadniczy czynnik do systemu polskich tariff celnych. Oznacza to, iż od tej pory — w razie zerwania jakiegokolwiek traktatu handlowego oraz zastosowania przez takie państwo w stosunku do Polski i jej importu praw wyjątkowych — poczną obowiązywać dla maksymalne już automatycznie, których działania powstrzymywać już nie będzie można. System ten stworzy silne podstawy obronne dla gospodarstwa polskiego na wypadek jakiegokolwiek wojny celnej. Wobec tego zaś, że z głównymi państwami importującymi do Polski posiadamy traktaty handlowe oraz prowadzimy lub rozpoczynamy negocjacje z Niemcami, Rosją i Litwą, przeto ogłoszenie rozporządzenia wykonawczego co do rozszerzenia formalności, dotyczących t. zw. świadectw pochodzenia zostało na razie odłożone do właściwej chwili.

Dzienna płaca robotnika rolnego

wynosi od 32 gr. do 1.60 zł.

Cenę żyta za styczeń ustaliło Ministerstwo Pracy na zł 39.70 za cetnar, w związku z tem płace gotówkowe stałych robotników dniówkowych podwyższono o 60 proc. tak że za styczeń będą wynosiły: W I grupie powiatów kategorie I — 0.72 zł. II — 1.12 zł. III — 1.60 zł. w II grupie powiatów: I — 0.64 zł. II — 0.96 zł. III — 1.20 zł. w III grupie powiatów: I — 0.40 zł. II — 0.72 zł. III — 0.96 zł. w IV grupie powiatów: I — 0.32 zł. II — 0.56 zł. III — 0.72 zł.

Eksport towarów włókienniczych w grudniu.

Eksport towarów włókienniczych z centrum przemysłowego bielsko-bialskiego wyniósł ogółem 24.654.42 kg. tkanin wełn. kolor wartości 1.194.029 zł., oraz 865 kg. tkanin półwełnianych kolorowych o wartości 43.144 zł.

Największą ilość fabrykatów wywieziono do Austrii, Węgier, Jugosławii i Czechosłowacji, a następnie do Francji, Szwajcarii, Włoch i Anglii.

Eksport zaś łożdki wyniósł 309.955 kg. przedstawiających wartość 4.349.302 zł.

W przeciwieństwie do eksportu bielsko-bialskiego, wywóz z okręgu łożdzkiego kieruje się głównie na Daleki Wschód i do Rumunii. Na drugim miejscu znajdują się kraje Polskiego Wschodu i Litwy. W porównaniu z listopadem widać pewien spadek eksportu do idzie o okręg łożdzki.

Od kiedy „rzemieślnicy krakowscy” pertraktowali z sanacją?

W związku z onegdajszą notatką o odrębnej liście rzemieślniczej w Krakowie nadsyła nam p. Kosobudzki imieniem „Komitetu wyborczego rzemieślników” notatkę, w której wyjaśnia, że „Komitet ten powziął uchwałę koniecznej reprezentacji rzemieślniczej w Sejmie i Senacie nie 22 stycznia 1928 r., lecz jeszcze (!) 18 grudnia 1927 a odnośne uchwały przesłano zaraz miarodajnym czynnikom (?) jak również po dano do publicznej wiadomości”.

Stwierdzając zatem, że uchwała o przystąpieniu „Komitetu wyborczego rzemieślników” do sanacji zapadła o miesiąc wcześniej, a decyzja z 22 stycznia br. była jej potwierdzeniem, musimy wyrazić tem większe ubolewanie dla komitetu wyborczego grupy rzemieślników krakowskich, że ich kandydat znalazł się aż „w ognio” sanatorskiej listy, bo na... 41 miejscu (!), po wszystkich sprzymierzonych żydach. Pertraktacje tak wczesne podjęte — jak mówi o tem komunikat p. K. — przyniosły jednak tylko mały rezultat...

Nie było przekuśwa przy sprzedaży „Orbisu”.

Za prasą sanacyjną podaliśmy wiadomość, że dotychczasowy dyrektor „Orbisu” p. Kuśnierski zarzucił polsko-włoskiemu towarzystwu, przejmującemu obecnie „Orbis”, względnie pełnomocnikowi tego towarzystwa p. Siedzińskiego, wyłudzenie koncesji łapówkami i gratyfikacjami. Jak przekonaliśmy się — wiadomość ta jest nieprawdziwa i p. Kuśnierski połączony będzie do odpowiedzialności sądowej za oszczerstwo.

Przejęcie „Orbisu” stało się aktualnem z chwilą, gdy obecne konsorzium (złożone obecnie z dwóch pań i dyrektora p. Kuśnierskiego) poczęło zalegać wobec kasy kolejowej z kwota 1.200.000 zł za sprzedane bilety. Koncesja konczyła się już w roku 1931. Konieczność spłaty rządowi zaległej sumy skłoniła „Orbis” do zawarcia układu z konsorzjum polsko-włoskiem, na mocy którego koncesja zostaje odstąpiona za 10 tysięcy dolarów, nowe towarzystwo przejmie dług rządu i spłaci go, zaś Ministerstwo kolei przedłuży koncesję na dalszych lat 15. Nowe towarzystwo reprezentuje kapitał w 60 proc. polski i posiada gwarancję jednego z banków włoskich na 1 i pół miliona zł. W ten sposób należności skarbu państwa na przyszłość są zabezpieczone. Żadnych łapek ani gratyfikacji poza przewidzianymi umową kosztami adwokackimi (7000 zł i 50 dolarów) nie było. Wręcz przeciwnie rząd miał bezpośrednio interes w dojściu do skutku układu, który zawarł, otrzymując bowiem w ten sposób zaległą sumę 1.200.000 zł.

WSZYSTKIE MIASTA BĘDĄ MUSIAŁY PRZEPROWADZIĆ REGULACJE.

Ministerstwo Robót Publicznych przygotowuje projekt rozporządzenia, dotyczący sporządzania planów regulacyjnych miast. W ciągu 5 lat wszystkie miasta będą musiały przeprowadzić pomiary i sporządzić dokładne plany regulacyjne. Plany te po uzyskaniu zatwierdzenia przez władze nadzorcze, będą „porządkiem dziennym” budownictwa miejskiego, od którego odstąpić nie będzie można.

Jednocześnie unormowaną zostanie w ten sposób kwestia granic gmin miejskich.

KONTYNGENTY CUKRU NA ROK BIEŻ.

Ministerstwo skarbu wyznaczyło na potrzeby ludności na obszarze Rzpltej na czas od 1 października 1927 do 30 września 1928 ostateczny kontyngent cukru w wysokości: a) zasadniczy kontyngent cukru białego w ilości 3.095.556 cetnarów, b) zapasowy kontyngent w ilości 464.334 q takiegoż cukru. Kontyngent ten będzie rozdzielony pomiędzy cukrownie po ukończeniu przerobu buraków i produkcji cukru w bieżącej kampanii przez wszystkie cukrownie polskie, najpóźniej zaś do 15 marca br.

PRZEDŁUŻENIE TERMINU REWIZJI KONCESJI MONOPOLOWYCH.

Ostatni numer „Dziennika Ustaw” zawiera m. in. rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej, przedłużające do dnia 31 grudnia 1928 r. termin wykonania rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej w przedmiocie rewizji uprawnień (koncesji) na sprzedaż przedmiotów, objętych monopolem skarbowym.

Giełda akcyjna bez ruchu.

Na giełdzie akcyjnej sytuacja na ogół bez większych zmian. Poszukiwano tylko silnie Zieloniewskiego i Sierszy Górniczej. Przy tym ostatnim papierze wystąpiła nawet pewna niżka.

Pogiędnie również bez wyraźniejszych zmian. Z akcyj będących przedmiotem obrotów niskowała lekko Polska Nafta, a dolarówki poszukiwano.

Placowo: Bank Polski 162—163 zł., Bank Przemysłowy 105 zł., Bank Ziemiński Kredytowy 5 gr., Żegluga Polska 11.50 zł., Zieloniewski 163.60—164 zł., Trzebinia żelazo 57 gr., Górka 90 zł., Siersza górnicza 13.70 zł., Niemojowski 245 zł., Chybie 3.75 zł., Piasecki 16 zł.

Cegielski 46 zł., dolarówka 65.50 zł., Omiełow 27—28 gr.

Dolar w Krakowie 8.87—8.87 i pół zł. czekli dolarowe 8.90—8.90 i pół zł.

Oficjalna giełda walutowa: Londyn 43.45, 43.44.5, 43.45; Nowy Jork 8.90, 8.92, 8.88; Paryż 35.04, 35.13, 35.95; Praga 26.41.5, 26.48, 26.35; Szwajcaria 171.625, 172.055, 172.195; Włochy 47.22, 47.34, 47.10.

Sprawy skarbowe.

WYKŁADNIA USTAWY O OPLATACH STEMPLOWYCH USTALONA PRZEZ MINISTERSTWO SKARBU.

Pismo, które przemysłowiec lub kupiec wystosuje do innego przemysłowca lub kupca i w którym wymienia swą należność znajdującą się na rachunku bieżącym, oraz wzywa odbiorcę do uiszczenia tej należności, gdyż termin płatności już upłynął, nie podlega opłacie stempelowej (rozp. Min. Skarbu L. D. V. 4888/6/27). (Ag).

Sport.

ZWYCIĘSTWO AKADEMIKÓW POLSKICH W CORTINA D'AMPEZZO.

Donosiliśmy wczoraj, że w sobotę polska drużyna akademicka odniosła w Cortina d'Ampezzo świetne zwycięstwo w hokeju bijąc drużynę włoską w stosunku 5:1. Obecnie prasa zamieszcza dalsze szczegóły tego meczu.

Licznie zebrana publiczność — donoszą depesze — entuzjastycznie oklaskiwała zwycięską drużynę polską. W drużynie polskich akademików zwłaszcza Adamowski, dokazywał cudów zręczności, przesuwając się jak błyskawica po lodzie w pogoni za krążkiem. Uszanowanie dla polskich barw wzrosło niepomniernie po tem zwycięstwie. Włosi przeczuwali przegraną po świetnym wyniku Polaków z Austriakami, nie przypuszczali jednak tak wysoko cyfrowego zwycięstwa Polaków.

Zaraz po meczu tak drużyna polska jak i włoska udały się do St. Moritz. Nieuzasadniony protest drużyny austriackiej został uchylony. Polska drużyna wyjechała do St. Moritz już jako akademicki mistrz świata.

WISŁA SOKÓŁ. We czwartek odbędą się zawody hokejowe obu tych drużyn na torze łyżwiarzskim w Parku Krakowskim o godz. 12 w południe. Tym razem spotkanie to nabiera cech sensacyjności, ponieważ oba zespoły są zwycięzcami Cracovii. Toteż wynik spotkania czwartkowego stoi pod wielkim znakiem zapytania. Oczekiwaliśmy przytem należy tym razem gry ładnej i wybitnie kombinacyjnej.

Radio.

Program, stacji radiowych.

Środa, 1 lutego.

Kraków (566) G. 12: Transmisja sygnału czasu, hejnału z wieży Marjackiej, komunikatu lotniczo-meteorologicznego oraz koncert płyt gramofonowych; 16.40: Odczyt pt. „Moralność a bogactwo”, wygł. Dr. A. Krzyżanowski, prof. U. J.; 17.20: „Skrzynka pocztowa” — inż. Broniewski; 17.45: Audycja dla młodzieży: „Pierwszy krzyż”, opowiadanie z czasów Mieszka I, przez p. M. Mossoczną, w wykonaniu artystów Teatru Miejskiego; 18.15: Sketch w I. akcie „Mała Lu” — słowa Andrzeja Własta, muzyka Kazimierza Meyerholda. Osoby: Mała Lu — p. J. Sarjusz-Wilkoszewska, René — p. K. Remin, Lokaj — p. St. Kustowski; 18.55: Transmisja komunikatów P. A. T.; 19.05: Transmisja komunikatu rolniczego; 19.35: Wieczór węgierski: część odczytowa: a) Prof. Dr. J. Dąbrowski: „Tradycje historyczno-społeczne polsko-węgierskie”; b) Dr. Adorjan Divéky: „O artystycznych stosunkach polsko-węgierskich w XV i XVI wieku”; c) Dr. Witold Taszycki, Doc. U. J.: „Wpływy węgierskie na język polski”; d) Dr. Juliusz Kappel: „Ze wspólnych literatury węgierskiej”; 20.30: Koncert poświęcony muzyce węgierskiej. Koncert wspólny stacji warszawskiej i krakowskiej. Wykonawcy: orkiestra P. R. z Warszawy, pp. Stanisław Siwik (śpiew), Stanisław Mikuszewski (skrzypce), Walery Dec (wielonczela), Olga Marusiiewiczówna (fort.), Janina Krzyształowiczowa (śpiew), Olga Treterowa (akomp.). M. la Neuger-Saciewiczowa (fort.); 22: Transmisja z Warszawy.

Warszawa (1.111) G. 12: Sygnał czasu; 15: Komunikaty; 16: Odczyt; 16.25: Nadprogram i komunikaty; 16.40: „Skrzynka pocztowa” g. 17.20: Odczyt; 17.45: Transmisja z Krakowa; 18.15: Transmisja z Krakowa; 19.35: Transmisja z Krakowa; 20.30: Koncert wieczorny. Transmisja z Krakowa.

Poznań (344.8) G. 12.45: Koncert orkiestry wojskowej 7 p. a. e.; 16.35: Odczyt; 17: Audycja dla dzieci; 17.45: Audycja wesoła; 18.45: Rzeczy ciekawe; 19.10: Pozawiedka; 19.35: Odczyt; 20.30: Koncert Firmy „Philips”; 22: Sygnał czasu; 22.30: Transmisja muzyki tanecznej.

Wiadomości i telegramy z ostatniej chwili.

Po zamknięciu kroniki.

NOWE PANNEAUX STRYJENSKIEJ. Do Pałacu Sztuki nadeszły już cztery nowe, niezna ne panneaux paryskie Zofii Stryjeńskiej, które zostały pomieszczone w dużej sali. Płótna te, razem z poprzednimi dają dopiero obecnie możność poznania dzieł dekoracyjnych artystki.

PROPAGANDA TRZEŻWOŚCI W SZKOŁACH. Polska Liga przeciwalkoholizmu urządziła podobnie jak w latach ubiegłych, w dniach od 1 do 8 lutego b. r. „Tydzień propagandy trzeźwości“. Pragnąc poprzeć tę akcję na terenie szkół, Ministerstwo Oświaty zarządziło: 1) ażeby w lutym b. r. w poszczególnych szkołach powszechnych, w ogólno-kształcących szkołach średnich, w seminarjach nauczycielskich, oraz w szkołach zawodowych poświęcono sprawie alkoholizmu pogadankę lub lekcję szkolną lub wreszcie wykład; 2) ażeby kierownictwa szkół powszechnych organizowały podobne wykłady dla rodziców z okazji konferencji z rodzicami w lutym, w marcu lub w kwietniu; 3) ażeby na konferencjach rejonowych nauczycielskich w tym czasie omówiono temat: „Dlaczego i w jaki sposób szkoła powinna walczyć z alkoholizmem?“ Wykłady, pogadanki, odczyty powinni wygłaszać przede wszystkim lekarze szkolni tam gdzie są czynni.

ZAMKNIĘCIE CZĘŚCI UL. SZLAK DLA RUCHU KOŁOWEGO. Z powodu nastąpić mającej rekonstrukcji mostu na Młynówce, Magistrat zamknął z dniem 6 lutego b. r. dla ruchu kołowego część ul. Szlak, położoną pomiędzy wyłotem ul. Staszica, a ul. Łobzowską, a to na przeciąg jednego tygodnia.

KURSA DLA PIELEGNIAREK. Dnia 1-go kwietnia b. r. otwiera Min. Pracy i Opieki Społecznej w Państwowej Szkole Higieny, 6-miesięczny kurs dla pielęgniarek w Ziółbkach i Stacjach opieki nad matką i dzieckiem. Kurs ten obłożony są na 50 słuchaczek, z czego połowa może otrzymać przez cały czas trwania kursów całkowite utrzymanie i mieszkanie w bursie wraz z obsługą, oraz zwrot kosztów przejazdu tam i z powrotem do miejsca stałego zamieszkania. Mogą być przyjęte tylko kandydatki, posiadające świadectwa z ukończenia 7 klas szkoły powszechnej lub 4 klas szkoły średniej, w wieku od 18—30 lat. Kandydatki, pragnące wziąć udział w powyższych kursach, zgłoszą się w Magistracie m. Krakowa, Wydział VI., u referenta opieki zakładowej, do dnia 5 lutego b. r.

ZAWIADOMIENIA I KOMUNIKATY

STOWARZYSZENIE PAŃ MIŁOSIERDZIA ŚW. WINCENTEGO A PAULO uprasza członków o wzięcie udziału w pogrzebie ś. p. Prezydentki Hr. Mieroszowskiej, który odbędzie się we środę dnia 1 lutego, po nabożeństwie o godzinie 10 z kościoła OO. Kapucynów.

KURS PRELEGENTÓW TOWARZYSTWA IM. KS. PIOTRA SKARGI podejmuje dalszy ciąg prelekcji, wykładem Dyr. Mariana Jednowskiego z cyklu „O sztuce mówienia“, który się odbędzie dnia 31 b. m. (wtorek) o godz. 8-mej wieczór. W sali przy pl. Mariackim II. p. (wejście przez bramkę na prawo od frontu kościoła św. Barbary).

„STARE O NASZYM GRODZIE GAWĘDY“. Odczyt ten wygłosi ś. p. M. Janoszanka na cele „Sekcji Miłosierdzia Sodalitacji Panien“, dziś dnia 31 b. m., w sali Sodalitacyjnej przy kościele św. Barbary o godzinie 7 wieczór.

Z SKARBENICY MADROŚCI STAROŻYTNYCH GREKÓW. Kichać, chrypieć, chrapać, oto następstwa kataru! Chcesz oczyścić swój głos? ZATY PINOMETHYL!

CIERPIĄCY NA ARTRETYZM, reumatyzm, łebias, dnę, skaze moczaniowa choroba nerak, anemię, nadek się i energii żywiowej, szukają ulgi swych cierpień w zdrojowiskach radionowych (Joachimstal, Gastein etc.), których skuteczność jest znana i wielokrotnie wypróbowana. W razie utrudnionego wjazdu do zdrojowiska zagranicznego lub krajowego można nabywać w aptekach kuracja być przeprowadzona tanim kosztem w domu przez stosowanie **PREPARATÓW RADIOAKTYWNYCH** Laboratorium RAD w Krakowie. Opisy i pouczenia na żądanie.

Na składzie w Apteczce K. Wiszniewskiego w Krakowie, ul. Florjańska 15 i we wszystkich aptekach.

REPERTUAR TEATRU SŁOWACKIEGO

Wtorek: „Kiedy wrócisz?“
Środa: „Zielony frak“.
Czwartek po południu: „Betleem polskie“ (ceny popołudniowe).
Czwartek wieczór: „Kiedy wrócisz“.

REPERTUAR TEATRU „NOWOŚCI“

Wtorek: „Białe Fartuszek“.
Środa „Białe Fartuszek“.

Inauguracyjne Zebranie Rady Naprawy Ustroju Rolnego.

Warszawa. (PAT.) Dziś o godz. 10 rano rozpoczęła się pod przewodnictwem ministra reform rolnych p. Stanisławicza posiedzenie inauguracyjne głównej rady naprawy ustroju rolnego. Przy stole prezydjalnym zasiadli podsekretarz stanu ministerstwa J. Radwan, dyr. departamentu inż. Kasiński, Prezes rady nadzorczej państwowego Banku Rolnego p. Lutkiewicz, wiceprezes głównej komisji ziemskiej p. Zelechowski. Posiedzenie zagał m. n. Stanisławicz, witając zebranych, przedstawia-

jąc w ogólnych zarysach prace nad przebudową ustroju rolnego oraz zadania rady. Następnie naczelnik Wollński zreferował szczegółowo stosunki agrarne w Polsce, poczem rozwinęła się dyskusja. Dyr. Kasiński wygłosił obszerny referat o działalności urzędów ziemskich. W dalszym ciągu porządek obrad obejmuje referaty inż. Kasińskiego o planie prac urzędów ziemskich na rok 1928 i dyskusję, poczem zabierze głos minister Stanisławicz.

Marks broni polityki swego rządu.

PODKREŚLIŁ REPUBLIKANSKI CHARAKTER CENTRUM.

Berlin. (PAT.) W niedzielę obradował tu wydział wykonawczy stronnictwa centrowego. Na posiedzeniu wydziału kanclerz Marx wygłosił obszernie przemówienie sprawozdawcze. Atakowany ostatnio przez prasę lewicową za swoje niedawne oświadczenia, zbyt słabo uwzględniające republikański charakter stronnictwa centrowego, kanclerz Marx podkreślił w swym dzisiejszym przemówieniu bardzo mocno republikański charakter partii centrowej i wypowiedział się również za jak najszerzym uwzględnieniem żądań centrowych kół robotniczych.

„Montag Morgen“ utrzymuje, że w czasie obrad, które nastąpiły po przemówieniu kanclerza Marxa, przedstawiciele chrześcijańskich związków zawodowych atakowali bardzo ostro politykę społeczną obecnego gabinetu. Kanclerz Marx musiał kilkakrotnie zabierać głos, aby usprawiedliwić politykę swoją i swego gabinetu. Dziennik twierdzi, że stronnictwo centrowe zamierza zwrócić się do społeczeństwa z obszerną proklamacją podkreślającą republikański i społeczny charakter stronnictwa centrowego.

Zgon marszałka Haiga.

Londyn. (PAT.) Wczoraj w niedzielę wieczorem zmarł tutaj marszałek polny lord Haig. Wiadomość o jego śmierci wywołała silne wrażenie, a w dziennikach ukazała się dopiero w wydaniach porannych. Śmierć nastąpiła wskutek udaru serca i nie była poprzedzona żadną chorobą. Lord Haig objął naczelne dowództwo angielskich sił zbrojnych, podczas wielkiej wojny po lordzie Frenczu i na stanowisku tem pozostawał do końca wojny.

Twórca skautingu kandydatem do nagrody Nobla.

Sztokholm. (PAT.) Propozycja skautów skandynawskich aby kierownika ruchu skautowego gen. sir Robert Baden Powella zaproponować do nagrody pokojowej Nobla na rok 1928 znajduje w szerokiej kołach uznanie. Dziennik „Dagens Nyheter“ donosi, że do stowarzyszenia norweskiego nadeszły liczne pisma od różnych państw, m. i. również od prezydenta republiki austriackiej, a także i z Węgier, które popierają gorąco wymienioną propozycję.

Bułgaria chce bałkańskiego Locarna.

Mowa premiera Ljapczewa.

Sofia. (PAT.) Wczoraj został tu otwarty zjazd głównego zarządu związku demokratycznego przy udziale około 300 delegatów. Prezydent ministrów Ljapczew oświadczył się w ciepłych słowach za lokarnem bałkańskim i zaznaczył, że uregulowanie stosunków z Rumunją

jest dowodem, że Bułgaria dąży do tego Lokarna. Jugosławia zarządziła zamknięcie granicy bułgarsko-jugosłowiańskiej więcej pod naciskiem prasy jugosłowiańskiej i opinii publicznej, niż z innych powodów.

Nie ma rozruchów w Sowietach.

Warszawa. (AW.) W związku z pogłoskami o rzekomych rozruchach w Moskwie, nawiązany został kontakt telefoniczny z naszym poselstwem w Moskwie. Z poselstwa polskiego oświadczone, że pogłoski o rozruchach w Moskwie i na prowincji są zupełnie bezpodstawne. (Zaprzeczenie to odnosi się do pogłoski o bunie kilku dywizyj, które pod wodzą Tuhażewskiego miały pomaszerować na Moskwę, by obalić Stalina. Red.).

Pomyślna sytuacja gospodarcza Anglii.

Mowa ks. Walji.

Londyn. (PAT.) Przemawiając wczoraj w Birmingham na dorocznym bankiecie związku jubilatów, ks. Walji scharakteryzował w słowach optymistycznych sytuację gospodarczą w kraju. Mowca stwierdził przedewszystkiem, że nadzieje na znaczną poprawę gospodarczą, żywione w początkach roku ubiegłego, sprawdziły się całkowicie, co widać z rocznego bilansu handlowego i płatniczego. Wyniki gospodarcze za rok 1927 różnią się jaszkawo od deficytowego roku 1926, szczególnie ciężkiego z powodu przesilenia w stosunkach między pracą a kapitałem.

Nowe prezidium komisji kontrolnej L.N.

Genewa. (PAT.) W ostatnich dniach zebrała się tutaj komisja kontrolna w celu zbadania pewnej liczby kwestji natury administracyjnej i finansowej, które zostały do niej przesłane przez ostatnie zgromadzenie Ligi Narodów. Komisja dokonała wyboru prezidium wybierając ponownie na stanowisko przewodniczącego Stefana Ossuskiego, ministra Czechosłowacji, na wiceprzewodniczącego lorda Mestona of Agra (Indje), referentem ponownie został wybrany leader frakcji Nederbragt (Holandia).

Paszporty dla międzynarodowych złodziei

FALSZOWAŁA SZAJKA W PARYŻU.

Paryż. (PAT.) Jak donosi „Le Matin“ w wyniku śledztwa prowadzonego przez policję francuską i angielską, wykryto aferę fałszowania i sprzedaży paszportów zagranicznych dla międzynarodowych złodziei. W związku z tem aresztowano w Paryżu 3 osoby w tej liczbie niejaki Henryk Commensa, podającego się za Polaka(?).

Wiece w S. H. S. nie są nudne.

10 rannych rezultatem bójki. — Interwencja policji.

Białogród. (PAT.). Wczoraj na placu teatralnym odbyło się zgromadzenie protestujące przeciwko Swetozowi Pribicevicowi. Mówcom przeskadzali demokraci i samodzielnicy demokraci, przyczem doszło do bójki, w wyniku której 10 osób (między niemi demokratyczny współpracownik „Prawdy“) zostało rannych. Przybyła policja opróżniła plac i przywróciła porządek. Później grupa studentów usiłowała demonstrować jeszcze przed mieszkaniem Pribicewica, jednakże została rozproszona przez policję.

Projekt ułaskawienia deputowanych francuskich

skazanych za przestępstwa polityczne.

Paryż. (PAT.). Rada ministrów rozpatrywać będzie zapewne kwestję, co do ułaskawienia na początku kampanji wyborczej deputowanych, skazanych za przestępstwa polityczne, którzy kandydować będą w przyszłych wyborach.

Turecja tępi komunizm.

Wydalenie agitatorów przystanych z Węgier.

Angora. (PAT.). (Anatolijska agencja tel.). W dniu jutrzejszym przewiezionych będzie do Konstantynopola 48 robotników węgierskich, oskarżonych o propagandę komunistyczną. Z Konstantynopola będą oni wysłani do Węgier. Ogólna liczba robotników węgierskich, aresztowanych pod zarzutem organizowania zrzeszeń komunistycznych i uprawiania propagandy komunistycznej w kołach robotniczych, przekracza 100. Wszyscy oni będą stopniowo wydeleni z Turcji.

Agencja anatolijska dowiaduje się, że robotnicy ci należą do organizacji komunistycznej, istniejącej na Węgrzech i oddawna rozwijają tajną działalność komunistyczną. Przybyli oni do Turcji rzekomo w poszukiwaniu pracy.

POMNIK KU CZCI POLEGŁYCH W NICEL

Nicea. (PAT.). Marszałek Foch dokonał tu odsłonięcia pomnika ku czci poległych. Na uroczystości byli przedstawiciele armji angielskiej, amerykańskiej i włoskiej.

HISZPANJA WRACA DO LIGI NARODÓW.

Warszawa. (Telef. wł.). Rząd hiszpański postanowił powrócić do Ligi Narodów podczas wrześniowej sesji b. r.

PODZIĘKOWANIE.

Dotknięci z Woli Najwyższego ciężką i bolesną stratą, którą ponieśliśmy przez śmierć ś. p. księdza Alojzego Nalepy, profesora gimnazjalnego w Bochni, poczuwamy się do obowiązku złożenia serdecznego „Bóg zapłać“ wszystkim, którzy w tych ciężkich chwilach nieśli nam w boleści serca naszego jakąkolwiek pociechę. Najprzód dziękujemy najbliższemu Otoczeniu, które w czasie choroby niezmiennie starało się o pielęgnowanie, a w szczególności Przew. Ks. Prof. Andrzejowi Bogaczowi, który od pierwszej chwili zajął się serdecznie chorem. WPanui Dyrektorowi Szuszkiewiczowi, który nie szczędził słów pociechy i otuchy choremu, oraz ks. Bilińskiemu i SS. Służebnikom za pielęgnowanie w czasie choroby.

Również wymienionym Osobom, nadto P. P. Profesorom za zajęcie się sprawowaniem Drogi nam Zwiłok i urządzeniem pogrzebu, wszystkim zaś tym, którzy wzięli udział w pogrzebie, a w szczególności Najprz. Księdzu Infułanowi Wilczkiewiczowi, Przew. Ks. Ks. Pralatowi Dr. Mysowskiemu i Lubelskiemu, jak i całemu tak liczniemu zastępowi Ks. Ks. Kolegów, Przyjaciół i Uczniów Zmarłego, Dyrekcji i Gronu Profesorskiemu Gimnazjum i Seminarjum Nauczycielskiego, tamtejszym Urzędowi Państwowym i Samorządowym, P. P. Akademikom, Nauczycielstwu, Młodzieży szkolnej, Straży ogniowej ochotniczej, a wreszcie tym nieprzebranym tłumom P. T. Publiczności miejscowej i zamiejscowej za tak liczny udział w pogrzebie, jakoteż tym wszystkim, którzy ciężko dotkniętej rodzinie nieśli słowa współczucia i pociechy, składamy tą drogą najserdeczniejsze podziękowanie.

MATKA I RODZENSTWO.

Pinomethyl usuwa natychmiast Katar!

Do nabycia w aptekach.

Pinomethyl chroni od Kataru.

Do nabycia w aptekach.

DR. ANTONI MARCZYŃSKI.

88

„Świat w płomieniach“.

Powieść z niedalekiej przyszłości.

— Któż mówi o wywłaszczeniu — przerwał podsekretarz stanu z żywością... — Nawiasem dodam. (skoro już pan tak kwestję stawia), że w pewnych wyjątkowych wypadkach, może rząd uciec się do wywłaszczenia prywatnej własności...

— Sir, proszę nam odpowiedzieć jasno, czy sprawę eksploatacji wynalazku profesora zaliczamy pan do kategorii owych wyjątkowych wypadków... Prosimy o szczerość...

— Hm, widzi pan, to zależy od interpretacji ustawy, co nie wchodzi w zakres moich kompetencji.

— A pańskie osobiste zdanie jest, że...

— Ze, tak... Bo nie należy zapominać...

— To wszystko niepotrzebne, sir... Chodziło nam przede wszystkim o pańską opinię...

Mr. Sherman nie tał swego niezadowolenia z dotychczasowego przebiegu rozmowy. Zamienił szeptem słów kilka z najbliższym siedzącym dygnitarzem, poczem rzekł takim tonem, jakby zamierzał zakończyć dyskusję...

— Mam wrażenie, że obie strony nie przygotowały się do dzisiejszej konferencji, wobec czego proponuję ją odroczyć do jutra. Panowie porozumiają się wzajemnie, zastanowią, nie zapominając oczywiście tego, o czym mówiliśmy i przedłożą mi swoje warunki... Spróbuję nagiąć naszą umowę w tym kierunku, aby wzniosłe ideały profesora

Wooda znalazły praktyczne zastosowanie. a z drugiej strony panowie jako dobrzy patrioci przystaną na to, że nasza wspólna ojczyzna będzie miała zawarowane pierwszeństwo w eksploataowaniu wynalazku... Jutro musimy tę sprawę załatwić definitywnie... a więc do jutra — dodał, powstając...

Przy pożegnaniu wziął jeszcze od obu uroczyste zapewnienie, że w ciągu doby nie będą wogóle pertraktować z przedstawicielami jakiegokolwiek państwa...

— I cóż ty na to? — spytał Adrian Wood, kiedy znaleźli się w limuzynie, pędzącej w stronę mostu Brooklyńskiego...

— Dobrze nie bardzo — odparł Patrick... — Twoi rodacy zabrali się do nas energicznie, lub raczej niedelikatna wzmianka o wywłaszczeniach przywodzi mi na pamięć wyjątek z jakiegoś niemieckiego wiersza: „und bist du nich willig, so brauch ich Gewalt“...

— Nie wiedziałem, że znasz język niemiecki...

— Trochę... Ale mówmy o naszej sprawie. Otóż dla mnie jest jasne, że jeśli jutro damy im taką samą odpowiedź jak dzisiaj, to użyją przemocy...

— Bój się Boga... A ustawa?...

— Phi, każda ustawa, każde prawo, to stał a stał jest gietka, jak wiadomo. Można ją nagiąć, jak komu wygodnie...

— Wier co począć, co począć... Mój wynalazek w rękach jednego tylko państwa, to śmiertelny cios nie wojnie, lecz idei pokój... Raczej go zniszczę i spalę wszystkie papiery...

— Stop, przyjacielu... Tak źle nie jest

na szczęście... Pozostała nam jedna furtka: Ucieczka... Jedźmy przede wszystkim do Wrotha...

— Masz słuszość — zapalił się Wood i dźwignął się z siedzenia, by przez tubkę rzucić szoferowi adres miliardera. Ale nieufny Patrick powstrzymał go w porę...

— Musimy ślad trochę zatrzeć. Jestem pewien, że za nami sunie cała zgraja szpiclów... Ten szofer Mr. Shermana także może być przebrany agentem.

— Sądziś?...

— Phi... Nikomu ufać nie należy w naszych warunkach.

To rzekłszy, zaczął przez okno obserwować jedną stronę mijanej właśnie ulicy i polecił zatrzymać auto przed jakąś większą restauracją.

— Trzeba się posilić — rzekł głośno.

Szofer, który znał dobrze ucha nadstawił, oświadczył gotowość zaczekania, póki nie skończą lunchu.

— Jestem wraz z samochodem do dyspozycji panów.

— Doskonale — odparł Patrick, rzuciwszy profesorowi porozumiewawcze spojrzenie... — Jesteśmy zachwyceni uprzejmością Mr. Shermana. Zechce pan zająć tutaj po nas za równe dwie godziny... A co! — dodał po chwili, kiedy limuzyna ruszyła z miejsca.

— Miałeś rację, jak zwykle.

— Tak... Teraz, pozbywszy się jednego szpicla, nie zapominajmy o innych. Na szczęście znam ten lokal dobrze.

Restauracja mieściła się na dwudziestym piętrze. Dostać się do niej express-liftem, który stał tylko co dziesiąte piętro, przejsz

przez całą szerokość gmachu, zjechać na dół drugą windą i wyszedłszy inną bramą, dopaść wolnej taksówki, było dziełem kilku minut. Profesor cieszył się jak dziecko. Twierdził stanowczo, że przed laty widział film, którego jeden epizod dziwnie był do dzisiejszego jego eskapady podobny.

Mr. Roger Wroth, oraz jego uroczą małżonkę powitali wynalazców z otwartymi ramionami. Wyśmukawszy opowiadania o natrętnych ofertach przedstawicieli kilku mocarstw, przyznali także, że jedynym środkiem wyjścia z trudnej sytuacji jest natychmiastowa ucieczka ze Stanów i założenie pierwszej fabryki aparatów Wooda na gruncie ściśle neutralnym, a więc w Szwajcarii, lub w innym kraju, wolnym od militarystycznych ambicji.

Stary multimilioner oddał im swój yacht do dyspozycji, napomykając delikatnie, że podjąłby się chętnie sfinansowania wynalazku, na warunkach, któreby odpowiadały możliwie najbardziej idealnym zamierzeniom profesora, gdyż pomysł obdarzenia wszystkich państw równocześnie planami konstrukcji wynalazku uważa za nierealny, jeśli wręcz nie niebezpieczny dla wzniosłej idei...

— Znowu to samo — mruknął rozczarowany profesor, lecz Patrick, bardziej praktyczny, odciągnął go na bok i przekonał szybko...

(Ciąg dalszy nastąpi).

LUDWIK LAZAR

POLECA

BIELSKIE PIWO
MARCOWE I PORTER

zamówienia skutecznie również i na prowincję.

Kraków: Gołębia 5 tel. 2381 i Łobzów tel. 3040.

Do sprzedania za połowę ceny księgarskiej Podręczna Encyklopedia Kościelna X. Chelmskiego. 44 tomy oprawy w 22 tomach prawie nowy. Adres w Administracji Głosu Narodu. 84

Garnitur kościelny. 6 wspólnych, barokowych, mosiężnych lichtarzy, krzyż i lampa — tania do sprzedania. Władysław Górski, Bochnia ul. Biała. 87

NA SZALE BALOWE
ręcznie malowane

sprzedaje firma

K. JAROSZ i Spółka

właśc. HANUSZ I JAROSZ

Kraków Florjańska 35. Tel. 2324

ZAKŁAD WITRAŻOWO-SZKLARSKI
Teodora Zajdzikowskiego

szklenia witraże do kościołów od 20 zł, za 1 m. wykonanie się przy większych zamówieniach na raty. Ceny 10% niższe niż wszędzie. 81

Komitet Budowy Domu
Związku M. P. i R. w Krakowie

ogłasza

PRZETARG

na zburzenie jednopiętrowego domu przy ul. Krupniczej 29.

Termin składania ofert do 11-go lutego b. r.

Warunki, oferty i objaśnienia w biurze Kierownictwa budowy, Skarbowa 2, codziennie od 11—12 przedpołudniem. 82

Kamarki
Harczeńskie

wzorowe śpiwaki w każdym czasie do sprzedania w cenie od zł. 25 do 50 złotych samczki bez zastrzeżeń zł. 5, starsze po 5 zł. wysyła pocztą do każdej miejscowości za zaliczką z gwarancją zdrowego doświadczenia na miejscu. STEFAN RAZOWSKI Włocłzka d. Słazaków.

Automobilisci !!

Akumulatory samochod. „Tudor“

do wszystkich typów wozów! Specjalne warsztaty dla napraw Akumulatorów, przepisowe ładowanie, wypożyczanie Akumulatorów. Reprezentacja i wyłączenia sortować.

Zakłady Akumulatorowe Kraków, Wygoda 9. (boczna Retoryka) tel. 598 7 p.

Kapelan
poszukiwany

do półpublicznej kaplicy w pięknej zdrowej okolicy.

Łaskawe zgłoszenia w Administracji „Głosu Narodu“ pod „Kapelan“. 85

Konwent Bonifratrów

przyjmie na stałą posadę Kapelana starszego lub młodszego, któryby spełniał najbliższe obowiązki kapelańskie.

Bliższych wiadomości udzieli podpisany Konwent.

Konwent OO. Bonifratrów

Zemrzydowice pow. Kalwaria. 80

KSIĘGARNIA KRAKOWSKA, KRAKÓW

poleca

ulica św. Tomasza 35 (róg ul. św. Krzyża)

INSADOWSKI Henryk. Ks. Dr. „Ustrój prawny Kościoła katolickiego“. Biblioteka Uniwersytetu Lubelskiego. Wydawnictwo prawa kanonicznego Nr. 3. Lublin 1926. (228 str., w 8-ce większej).

Cena egz. zł. 6

Z pominięciem kwestyj czysto dogmatycznych, oraz spraw prawa administracyjnego. Autor przedstawia ustrój prawny Kościoła jako społeczności prawnej, istniejącej na mocy pozytywnej woli Chrystusa, rozpatrując również ustrój ten w podmiotach władzy kościelnej szczególnie zwierzchniej. Książka niezbędna dla prawników i działaczy społecznych wszelkiego działy.

KRANE A.: „Magna peccatrix“. Powieść z czasów Chrystusa. Przekład Z. Z., z winieta okładkową Stefana Norblina. Nakład Księgarni św. Wojciecha. Poznań 1927 (Str. 320 w 8-ce zwyczajnej).

Cena egz. zł. 5

Polscy czytelnicy tej powieści pióra zmarłej niedawno baronowej Krane, wybitnej katolickiej literatki, przekonają się, że nęcający pióra poetów temat Marji Magdaleny — ona bowiem jest tej powieści bohaterką — można i należy traktować bez domieszki brudu i bez narażenia się na zarzut braku weny artystycznej, czy czegoś tam jeszcze.

„Książka dla profesek“. Przez autora „Złotych Ziarn“ i innych dzieł religijnych. Tłumaczenie z francu-

skiego Za pozwoleniem wydawców. Kielce 1927. Nakładem Zgromadzenia Służebnic N. Serca Jezusowego. (326 str. w 8-ce mniejszej).

Cena egz. zł. 5

Wzniosłe pojęcie o powołaniu zakonnic pobożnemu i wytrawnemu znawcy rzeczy Bożych każył napisać te nauki dla zakonnic. Polski przekład ukazał się po raz pierwszy w r. 1893 w Krakowie, obecne wydanie jest jego przedrukiem, którego potrzeba świadczy wymownie o dobroci książki i użyteczności dla P. T. Kapłanów, oddanych posłudze zakonnic.

LACORDAIRE R. P.: „Jezus Chrystus“. Myśli wybrane z różnych przemówień Tłumaczyła K. Bobrowska. Nakład Księgarni św. Wojciecha. 1927. (Str. 190, w 16-ce).

Cena egz. zł. 2

Dobrze się przysłużyła K. Bobrowska, przyswajając naszemu piśmiennictwu ten wybór najcenniejszych myśli wielkiego odnowiciela Zakonu św. Dominika we Francji i nieprześcignionego w XIX. wieku, obrońcy wiary, płomiennego O. Lacordaire'a.

LEKEUX O. M., O. F. S. C.: „Płomień ofiarny“ (Maggy Lekeux). Przekład autoryzowany J. Kozarzewskiej. Str. 247 w 8-ce małej. Nakład Księgarni św. Wojciecha. Poznań. 1927. Cena egz. zł. 4.80.

„W książce tej opowiadam prosto — pisze autor zakonnik — dzieje siostrzyczki, która umarła w dwudziestej trzeciej wiosnie życia, bez trwogi śmierci, a była świętą, gdyż oddała za mnie życie młodzieńcze; spłacam więc dług, pisząc te kartki“. Czyta się to jak powieść, choć to nie powieść, lecz przedudna rzeczywistość życia, pełnego bohaterskiej pracy w służbie Chrystusa. Książkę tę powinny wstawić do swych bibliotek wszystkie stowarzyszenia żeńskie katolickie i niekatolickie.

MÄDER R.: „Niech żyje Chrystus wśród nas, Król nasz i Pan“. Przekład autoryzowany Seweryna Saryusza Zaleskiego. Nakład Księgarni św. Wojciecha. Poznań. 1927. (174 str. w małej 8 ce).

Cena egz. brosz. zł. 4.20

Wielki mocarz słowa Ks. Mäder, proboszcz przy kościele św. Ducha w Bazylei szwajcarskiej, jedna z najbardziej charakterystycznych postaci współczesnego katolicyzmu szwajcarskiego, nie umie mówić półgębkiem i półgłosem, lecz woła głośno o przeprowadzenie zasad katolickich na całej linii bez kompromisów i bez koncesji. Wszystkie te przymioty jego pióra odnajdzie Czytelnik w niezwyklej tej zaiste książce.

Wysyłka na prowincję odwrotna.

Wysyłka na prowincję odwrotna.